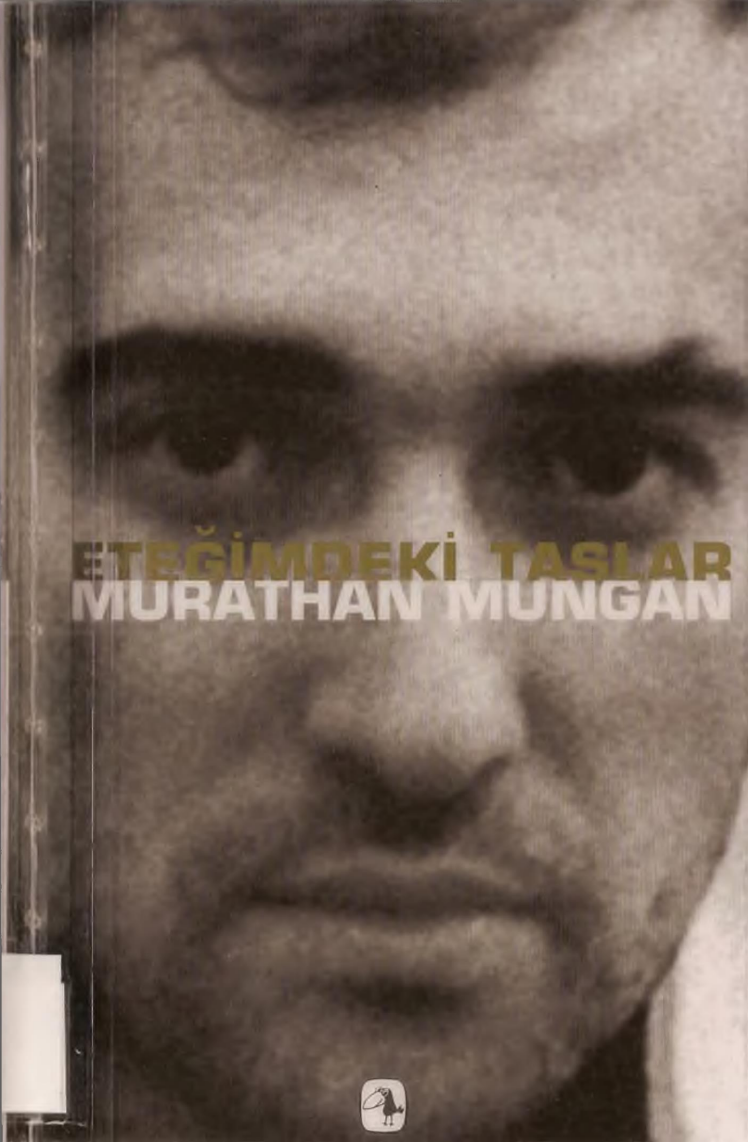

ETEĞİMDEKİ TAŞLAR
MURATHAN MUNGAN

Metis Yayınları, İpek Sokak 9, 34433 Beyoğlu, İstanbul, Tel: 212 2454696 e-posta: info@metiskitap.com website: metiskitap.com Metis Edebiyat: Eteğimdeki Taşlar, Murathan Mungan. © Murathan Mungan, 2004. © Metis Yayınları, 2004. Kitaptaki şiirlerin herhangi bir derleme ya da antolojide yer alması, kasete okunması, yabancı dile çevirisi ve her tür benzeri kullanımı yazarın iznine bağlıdır. İlk Basım: Aralık 2004. Baskı Adedi: 15 000. Yayın Yönetmeni: Müge Gürsoy Sökmen. Kapak Tasarımı: Hakkı Mısırlıoğlu. Dizgi ve Baskı Öncesi Hazırlık: Metis Yayıncılık Ltd. Baskı ve Cilt: Yaylacık Matbaacılık Ltd.

ISBN 975-342-500-7

İÇİNDEKİLER

ESKİ ZAMAN AKTARLARI 7
BOĞAZLI KAZAK 13
SOĞUK DENİZ 25
KÖMÜR 57
KÖŞEDEKİ KAHVE 79
OT 105
YEDİ ASKI 139
KEHRİBAR 151
BİLET 207
SON DURAK 221

Bir bende mi kaldı dünüm
Kimde soluyor
Günüm akşam oluyor

1989

ESKİ ZAMAN AKTARLARI

Eski Zaman Aktarları

I

Halim Ağaoğlu'na

sizi çok eski bir çarşıdan aldım
düşmeyin suya yanılırsınız
ölü bir zencefildi akşamları
avuçlarınız kokuların meddahı
ağlamazlardı, erkendik ve bir çocuk vardı içimizde
harabe duyarlıklarımız ürkek bir su gezdirirdi
karanlığa bakmayın dağılırsınız

neyin doğrulanmasıdır ölüm
ve ellerinizdeki baharat korkusu
(çanlar döven ellerinizdeki) ürkek şefkat
sonra adsız bir gül ölmesi tarçınlı kilerlerde
ve bir öğle üzerinin sükûnetli anısı
kurutulmuş bir çarşının hüzün defterlerinde
biliyorum ben ölürsem siz anlarsınız

24 Ocak 1979

Eski Zaman Aktarları

II

Leyla Zileli'ye

o zamanlar sular böyle terk etmemişti bizi
düştüğümüz her kuyu bir yankıyı taşırdı
uzun ayvanlar
tamamlardı
uzun kedilerimizi
ki solan akşam kaç yüzyıllık bir lamba
eski kılıçları dinlendiren duvarlar
ve karanlık selamlıklara gizlenmiş
duyarlıklarımız vardı

ne zaman bir çocuk görsem
kan toplar geçmiş zamanlarda ayak izlerim
saralı bakışlarımla gölgelenir uzak tavanlar
mahremiyetimde uzak bir öğleüzerinin küflenmiş anısı
ve eksilttiğimiz duyarlıklarımızdan artan
ihale edilmiş
çocuklardı nalburların sessizliğindeki takvim iması
ve bir hayat bir ima üzre satılandı
ve kötürüm anaların lanetlediği çırılçıplak adımlar
tıkanıp kaldığımız yokuşlardı ki
herkes dost herkes düşman kaldı

1979

Eski Zaman Aktarları

III

Macide Tanır'a

bir kadını kadın yapan
biraz da elleridir
göğünde sağnağı olmayan bir kadın
bir gergefe parmak düşürebilir mi hiç?
hangi hüzne kiracı durur akşam balkonlarında
hangi saksının suyunu verebilir sahiden
kadife perdelere uzanıp kalmış eli
kuşlar akşama erişmeden

kapısı açık kafesler mi bıraktı geride
camlatılmış yangınları, beş sularında fasılları
ey simli soyağaçlarına iz süren
annelerin ölme yaşı

sırlanmış bir aynanın ahşap kıyısında
saklanmış cinnetiyle soluk fotoğraf
çıkagelir bir gün kendi yüzümüze
baktığımız an
anlarız ellerine konan kuşları
anlarız bütün yaşlarını yaşadığımız zaman

kimse ölmemeliydi konuşmadan

Mayıs 1982

BOĞAZLI KAZAK

O kadar

karanlıkta yolunu şaşırmış yağmurlar
gibi birbirine sarılan
sırasını şaşırmış ölüler
bilmediğimiz masalların
ormanlarında karşımıza çıkar
yol sorarlardı
aynı ağaca dolanmış kolları
çözen zaman
ve gereğinden fazla şeylerin yandığı
ilk yangınlar
ilk hatıra defterleri
ilk boğazlı kazaklar
ilk aşklar
yağmurların ölülere
ölülerin yangınlara
benzediği
bir mevsim
geldiğinde
unutula yazdı
şimdi bir şiirde dile gelme tutkusundan
başka hiçbir şey
kımıldatamaz onları
lav altında söndükleri yerden
kimi zaman işte böyle bir şiirin içinden geçerler
kimi zaman başkalarının gözlerinden

1992

Son kullanma tarihi

yalnızca camlarda ağarıyordu gün
sürüyordu içimizin gecesi
ilkin birkaç kişiydik
sayamaz olduk daha ilk dönemeçte
hepimizde başka bir yüzyılın baş dönmesi
yenilgi değil bu
zaten yenenlerin de olmadığı görüldü
yalnızca eskiye oranla çok daha alçakgönüllü
bir devir teslim töreni
tıpkı iddiasız ama yüreği bulutlandıran şiirler gibi

1991

Bundan böyle

ıslığımızı bırakıyoruz
boğazlı kazaklarımızı
okuduğumuz kitapları
başka gizlere, başka kalplere
başka zamanlar onarsın diye
zamanın bizden kemirdiklerini
tanıdık dünyanın derinliklerine
benzeyen gözlerimizde
tek yaş kaldı: yaşlılık
bundan böyle

1991, 1992

Gerilerde

Çok gerilerde kaldı
bizi bazen bir şiirin uyandırdığı sabahlar
durup dururken içimizde parlayan sevinç, tutuşan ümit
çok gerilerde kaldı
hayatı budalaca seven yanımız
çok gerilerde...
şimdi dönüş yolunun
karanlık düşüncelerinden yorgun
aynalarda unutkan dalgın bakışlar

18 Ağustos 1997

Büyük zamanlar

Büyük kahramanlardı aynalarına baktığımız
Büyük rüzgârlardı başımızı döndüren
Büyük yeminlere yenik düştü kalbimiz
Kapıldığımız büyük sulardı
geniş hayaller, genç öfkeler, derin ufuklar

Büyük zamanlardı içinden geçtiğimiz
Şimdi burdayız

24 Şubat 1997

İçimizden eksildi

artık heyecanlandırmıyor beni
garlar, peronlar, benzin istasyonları,
uykulu mola yerleri, yabancılıklar,
bilmediğin dağ rüzgârlarıyla ürpererek uyanmak
bir gece vakti, dalgın bakışmalar
sonra uykusuz sabahlarda indiğin sahil kasabası
daha gövdene uyanmadan serin tuz, kıştan kalma dalgalar

bir yerlerde beklediğini sandığımız büyük rüyalar
galiba artık heyecanlandırmıyor kimseyi
nicedir eksildi içimizden çekip gitme duygusu
eski neşesine bir türlü kavuşamayan kalbim
saçıp savurdu buraya gelene kadar
içindeki şarkıları
şimdi gündelik hayatın sade gürültüsü, kuru düzeni kuşatırken
sessizliğimi
ardına saklandığım kelimeler
kadar bir hayat
ölmeden önce okunacak, yazılacak birkaç kitap

Kasım 1997
(1 Ocak 1999)

Gecikme

birlikte yürümenin adımları
bizi yıllar sonra aynı sokaklara çıkaran
gecikmiş zamanlara ayarlı pusu
hayatımızı kurgulayan kayıp kader duygusu
yaslandığımız anıların benzerliği
bizi birbirimize imkân kılan
evet, geç kaldık tanışmakta
evet, eskisi kadar genç değiliz
ama ne çıkar bundan?

bir şişe şarap, bir koyu akşam
yılların açığını kapatmaya yeter bazen
yetmese de boş ver
geleceğe kalmayacak küçük soluklu şiirler gibi
kamaşan bir andır
yalnızca okunduğunda güzel bulunan

11 Temmuz 2001

Bu sen misin sahiden?

koparılmış yaprak gibi yüzün
kendi takviminden
başka zamanlara savrulan

eski fotoğrafta kimsenin tanımadığı
şimdi yanı başımızda duran
yılların
anlarla tartıldığı
böyle zamanlarda
yüze vurur nice kayıp bilgi
yaşarken hiç konuşulmayan

11 Temmuz 2001

Mağlubiyetlerin mevsimi

kabullenişlerin, çekilmenin,
azalmanın, eksilmenin
yenilmenin,
yenilerek yenilenmenin
mevsimi
karşılığı var boşa değil
koca bir sonbahar mitolojisi
kalın kitabı gecelerin

bildiktir her şey
kızıl yapraklar dökülür
kazaklar giyilir ürperen tene
şarkılar hüzünlenir eksilen günle
uzun yürüyüşlerle tazelenir geçmiş
sonra herkesin bildiği gibi çıkagelir yeniden
kızıl bir hüzünle ve kardeşçe
gitgide benzerken ömür
yalnızca bir mevsime

Ekim 2001, Mayıs 2003

Dünden kalma

dünden kalma içimdeki aşk
dünden kalma bu şiir
dün dediğin uzun tutulmuş şimdi
şimdiyse boşalmış zaman
bilmiyorum buradan nereye gidilir

10 Kasım 2004

SOĞUK DENİZ

Saatler

nice kadınlar gibi koyu ve tenha
belindeki kuşak uyur görünürdü
incinirdi sürahideki su
ışıkla gölgenin yer değiştirdiği
saatlerde

sarmaşıkların örttüğü pencereler
dilsizdi nicedir
kimse geçmezdi artık
kimselere açılmayan eşiklerinden

sürahide uyuyan su gibi
geçmiştin geleceği sönmüş hayallerden

gözlerini açtığında,
ömrünün neresinde olduğunu sorar gibi,
saat kaç? dedin

kimse sesini çıkaramadı
sessizliğin gücünden

1998-99

Sende kalanın

sende kalanın sonrası bende
bir gün belki el değiştirir
sırasıyladır bazı şeyler
sen üzerinden atlar geçersin,
onlar yeniden
döndürürler

dön geri bul kendini
nerede gün kaybettiysen
hangi izler geçmişse senden
dön geri al
sonra terk et istersen
başarısız aşklar bile bir sonrakiyle giderilir
edilebilirse eğer
sende kalanın sonrası bende
gel beni bul
bulabilirsen
ya da yolumdan çekil

zamanla azalır kaybedilecek günler

Aralık 1998

Bir tereddüdün şiiri

sessiz film oynarken Yıldırım'a

hüznü derinleştiren tereddüt
yokla beni
usulca
seyrelir dışarıdan bakıldığında
bir tereddüdü görünür kılan
diriliğin
ayrıntılarına
vuran geçicilik
hiçbir şeyin aynı kalmadığına
ait bulanık anların saptanmasına
güven
dalgınlık ve tereddüt arasında
az önce ya da şimdi
değiştirirken kendiyle
her şeyi
çabuk toplanıp dağılan bir bulut gibi
yağmur öncesi

içindeki karmaşa, dışındaki sadelik

11 Haziran 2004

Pişmanlığın geometrisi

bende unutup gittiğin yalnızca bildiklerin değil
bilmediklerin

mecbur almaya geleceksin

çaresiz, bir gün
benim burada olmadığım bir gün

zamana işlemediğini göreceksin
pişmanlığın yanılmaz geometrisinin

2001

Siyahın gölgesi

âşıkken kendinden artar her şarkının
sözleri
söylenemeyenin gölgesi
bilinenden fazla
kısalır zaman girdikçe araya
azalmış dudaklarla
dağılıp giden akşam peronları gibi
uzağa, daha uzağa

hiçbir yabancı senin kadar yabancı değil şimdi
akşamdan yağlanmış tabancalar gibi sabah
aksak denge, gürültülü dikiş yerleri
bende unutup gittiğin yalnızca bildiklerin değil
her şey bir gün hatıra olur, demenin katlanılmaz bilgisi
ömür ilerledikçe
ağaran siyah, kararan likit
gün günden fazla, daha fazla

kaçırdığın trenlerin sesi
gece kulaklarında

13 Eylül 2001
13 Haziran, 28 Temmuz 2003

Toz

tozu vurur yüzüne sönüp giden yıldızların
birlikte çıktığınız tatillerden

rüzgârın izi kalır

çalışmak yorar insanı kaçtıkça
çalışarak unutamazsın

duyduğumuz acıyla
kendi aramızdaki uzaklık
kapanmaz
yaralarla

sayfalarca

birbirimize bağlar bizi
kimsenin anlayamadığı
karanlık bağlarla

bugün bendeki şiir
yarın sendeki kamaşma

bir araya gelmenin mümkün olmadığı
ayrılığa benzeyen derin kavuşma

zamanla anlaşılır
ayrıldım sandığından
ayrılarak kurtulamazsın

bazı uzaklar çeker insanı
yakma, daha yakına
zamanın vermediğini bulamazsın
tekrarlamakla

13 Eylül 2001, 5 Temmuz 2004

Saklamanın yolları

bir tek resmi bile yok sende
onca fırtına yaşadığın sevgilinin

böyle bir aşk nasıl olur
derdik o zaman

böyle bir şey nasıl olur
diyoruz şimdi

saklamakla geçirdiğimiz
aldanmalardan

2003

Sabrın politikası

aşk, ayrılıktan sonra da işler

işler ve günler

kesinleştikçe ayrılık
sade aşk değil
aradaki uzaklık ölür
serinleşmenin sertliğinde
zaman daralır hayat genişler

sözler yeminler
kararır
bıçak kesinliğinde

alınan kararlar

son sözü hep hayat söyler

sabrın politikası
ağır ağrıları
zamanın kuyumuna emanet eder

böylelikle
herkesin bildiği bir kez daha
bir şiir eder

2001, Temmuz 2003

Göz, mil

ne kadar bakışsak da
gözlerimiz erişemez birbirine

zaman böyle zaman
gece böyle gece

kuzey denizlerinin soğuğunda
sis içinde
bir efsane
ya da hilesiz kervanlarla
birbirine bağlanan
çöl sadeliğinde

ikimiz de safkan biliyoruz
hiçbir şey olamaz aramızda
bakışmaktan başka
yirmi yıl kaç mil eder
uzaklığımıza

2003

Kabartma

bir kör gibi okumak
yüzünün kabartma diyeceklerini

parmağın ucunda birikenlerle
dinlemek geçmişi

bir hikâye umudu, yarın duygusu
veriyorsa apansız
aranızda tutuşan sessizlik
bir başlangıç demektir
tenha, sakin, beklemiş

parmağınız değdiğinde

içinizdeki kimsesizliğe

(2003) 6 Kasım 2004

Kabul

usta olmak zorundadır
birinden aşk bekleyen
bir kalbi kabullenmenin
içten içe
onca gizli kuralı
aşktan önce bilinmeyen
ama zamanla işleyip
değiştiren
bizi içimize kabul eden
eşik serinliğinde
kalbimizdeki kapı

kendimizin başlangıcı

2003

Ukde

günlerimiz geçiyor
suyun, sırçanın içinde
savunmasız
çıplak
suyun, sırçanın içinde
aka dağıla uzaklaşarak
su sırça hayat

kullanılmamış anlar,
beklettiklerimiz

bilmece
geleceğinde

22 Mayıs, 9 Temmuz 2004

Derin

derin, biraz daha derin

her gün görünen yüzü
görünmez gökyüzünün
bir tek ışığı farklı
bazı günlerin
senin değişmez güneşin
her seferinde yara
derin, biraz daha derin
kendini denedin bende
ötesine hayat yok, lekeler
kurtarılmış kederler,
kesik deliller,
uykulu bir deniz kirpiklerin
gene de öte gene de sokak
geride bırakılmış hayata duyulan merak
bırakır, terk eder, ayrılır
ama bir yere gidemezsin

kaybetmektir kazandığımız her hayat bilgisi
büyük ödülü sandığımız deneyimlerin

bilmeden geçtiğimiz günleri
bilmeden geçtiğimiz günleri

bilmeden geçtiğimiz günleri
hiçbir şey koymaz geri
daha az acıtır
ama
derin, biraz daha derin

2003

Paha

deneyimler ve paha girmiş
aramıza
kâr ya da zarar
bedeli ödenmiş
artık kullanılamazlar
aynı rahatlıkla

veda sözleri değil
vedalaştığımız sözcükler bunlar

yok pahasına! her hayat

ilkin dilde ödenir
sonra suskunluklar

15 Kasım 2004

Rüyaların fizik kuralı

herkes kendi rüyasının seyircisidir
başkasına ne kadar anlatılsa da

sözcüklerin diğerinde uyandırdığı rüya
sahibinin gördüğü değildir

emanet edilemez
yalnızca tabir edilebilir

fizik kuralları ne kadar
edilebilirse

10 Kasım 2004

Mürver ormanları

Kar altında kalmış sözcüklerle
yazmaya kalkıştığın
bahar

şiirleri

yeni esinlerin kuyumunda
kusursuzlaştırılmış
ihtimal
ay kanı gümüş leke
geceye dair, yola vesile
kimsenin gerçek bilgisi yoktur
kesinliğin ışığında
seker gölgesi
düşünde, düşündükçe
kar altında kalmış esinlere

bahane

Mürver ormanları
hiç görmediğin
ama okuduğun kitaplardan
aklında kalan
tıpkı geçip gittiğimiz hayat
aklımızda kaldığı kadarıyla

bizim olup yaşayan

2003, 2004

Bizdeki pi sayısı

aşk tabirleri
gizimiz
ve içimiz sıra ilerleyen
kervan diriliğinde:
rüya, gözlerimizdeki yabancı
ezberini gözden geçiren ten
kamaştıkça
aşk, geçtikten sonra mutlak nedir
nedir bizdeki pi sayısı
ne kalır bir zamanlar
dünyanın sonu sandığımız anlardan
kendi içimizde boğulup gidecekken
zamanla yüzmeyi öğrenerek
hayatta kalan,
vahşiliğin doğal kanatlarıyla
kendi enkazının altında kalmadan
uçmayı başaran
bizdeki pi sayısı
tekrarlarla sağlamlaştırır
bize yarınları kullandıran
kendimizdeki imkân

ruhumuzun genetiği
saf sayılarla
soy denklemi kurulan, serap
gördükçe
aşk, içimizdeki çölün takıntısı
geçmeye çalışırken
kalbimizden
düşürdürdüğümüz kelimeler
kullandığımız kök tabirler
kervan kıran yıldız tozları
hepsi pi sayısının içinde,
bizde
yer değiştirdikçe sabit ve mutlak

2002, 2004

Deniz, kara

Apa için

Bazı erkekler deniz erkeğidir
Bazı erkekler kara
Tıpkı kadınlar gibi
erkekler de bölünmüştü
denizle kara arasında
bir deniz kadını
bir kara erkeğine tutulunca
ya da bir kara erkeği
bir deniz kızına
fırtınada

şüpheli bir sembolizm bu
denize açılan
kayboluşa

var oluştaki yanlışlığa

aşk tutmazlığı
birbirine tutulmuş insanlar arasında
açılan deniz, kapanan kara

2002, 2004

Bazı insanların

bazı insanların anlaşılmazdır duyguları
sevgileri, nefretleri
yalnızca içinde yaşarlar
kimsenin anlaması gerekmeyen
bir suyun içinde yaşar gibi

kapatıldıkları belirsizliği

18 Haziran 2003

Yağmur, yalnızlık, şehir

yağmurun, yalnızlığın bu şehirde hakkı var
biz içinden geçerken
ne kadar hayat desek de
kendi rüyasında yaşıyor sokaklar
biri selam verse yirmi yıl öncesine gidiyor zaman
donup kalmış bakışlar gibi camlar
damlaları günlüğüne yazıyor
imlasına aldırmadan
kayıt, kayıtsızlık

yağmurun, yalnızlığın bu şehirde hakkı var
modası geçmiş şairlerden sızıyla hatırlanan
iri laflar
biz ne kadar içinden geçsek de
içimizde
düğümlü kalmış toy sancı
başka bir zamanda kımıldıyor
sis, sonbahar, vapur düdükleri
yoldan geçen bir yağmurun
hatırlattıklarına bakıyor
açık duran kitaplarda kaldığımız yaşlar

2003

Çe

sayılmamış kapıların için
adımlarını dinlemeye geldim
karanlıkta gören sokaklar için
adımı verdim

et değil ceset
kendini tekrarlamaktan
ve unutkanlıktan
kaybolmuş hayalet
her yoklamada tenden eksildim

kış değil tipi
adlandıran
kendi küresinde
kaybolduğumuz mevsimleri
ben unuttum kalbim sakladı seni
can unuttu cam sakladı seni

her sokağı çıkmaz yapan
çocukluk ve aşktır
nedensiz ağlamalar gibi
yıkayıp atar insanın içinden
bilmek istemediklerini

nice harcansa ömründe
bir beş dakikası vardır herkesin
hatırlamak için her şeyi
bu şiirin sahipsiz adı gibi
kimseye bir şey söylemeden
geçip gitmenin sessiz önemini

2002, 2003

Leke

kalbindeki karanlık leke
tuzağını duyduğun tehlike
sızar dünyaya
hayat senin içinde ilerledikçe
kıstırıldığın yerde
seni bekleyen
canavar yalnızlığı
kötülük!

kaçınılmazlığın şifresi
kalpte salgın büyüdükçe

dünya tehlikelerle dolu
insan kendine tekin değilse

Haziran 2003

Leke, tekrar

kalpteki karanlık leke
tuzağı duyulan tehlike
sızar dünyaya
hayat sahibinin içinde ilerledikçe
kıstırıldığı yerde
bekleyen
canavar yalnızlığı
kötülük!

kaçınılmazlığın şifresi
kalpte salgını büyüdükçe

dünya tehlikelerle dolu
insan kendine tekin değilse

Haziran-Temmuz 2003

KÖMÜR

Alamut

Ey Alamut Kalesinde
öpüşerek ölenler

Dudaklarımsınız
boşlukta

2 Şubat 1998 - 14 Ocak 1999

Akasya

Bak akasya
hızla başka bir yer oluyor dünya
hem herkesi şaşırtacak dünya yakında
yolculuklardan bir hayat yap bana
yapraklarından yolculuklarla
neler oldu senden sonra bir bilsen
Anlatırım bir gün dünya başka bir yer olduğunda
sonu hep a'yla biten akasya!

dünya yakında!

2001

Çocukluğun

çocukluğun iyileşmez
yaralarıyla yaşlanan
çocukluğun

14 Ocak 1999

Nehir

eski sözcük eski ülke
gözlerinin yeşil, teninin esmer gürültüsü

uzaklaşmaya akıyorsun
eskidikçe

1998

Kanama

Bilmediklerimi anlat
Dineyim.

14 Ocak 1999

Yüz

yepyeni bir yüzün oldu
yüzünde unuttuğum şeylerden
artık bakabilirsin geçmişe

6 Şubat 2001

Trenler

içimizde rayların uğultusu
yüzümüzden trenler geçer

hiç büyümeyen trenler
gözlerimizin çocukluğu

Eylül 2001

Eski sevgili

dipdiri bir eskilikle yaşıyorsun içimde

bir gün uzak bir denizde buluşmaya yeminli

iki dargın nehir gibi

gitgide gitgide

27 Aralık 2000

Sesinden

sesi bulut getiriyordu
kendini esirgemiş gökyüzünden

yağdı yağacak yüzü
istemeden

2003

Taşra

taşraya gitmiş yıllar önceki sevgili
yalnızca zaman değil taşra eskitmiş seni

14 Mayıs 2003

Bir ölçü

ünleri daha büyük yarınlarından
azala azala öleceklerin

2001

Buzul

elimdeki kalemin uğultusunu duyuyorum
sessizlikte büyüyen kendi buzulum

2001

Karanlığın

karanlığın mesleğidir bu
kendi kendine iner

2003

Helal et

büyünü helal et bana
geçeyim, geçemediğim

2003

Senin

senin çölün sade, benimki karmaşık
senin soğuğun soğuk, benimki imge
sadece

2003

Dördüncü dize

vuruldum dört dağ içinde
dört yöne dağıldı bakışlarım
nehrin dördüncü dizesiydim
dört yerimden kanadım bir yere

10 Mayıs 2001

Tekrar dörtlüğü

dilinden her taşan tekrar değildir
tekrarın çekirdeği tercihtir
bir lokma gibi büyürken ağzında
söyleyip söyleyip söyleyemediğin

20, 21 Haziran 2003

Meyve

meyvenin içini ağırlaştıran
öteki yaşam
uyuşukluğun zenginliği içinde olgunlaşan

hızın yoksullaştırdığı bakışlarımızdan kaçan
bir meyvenin
dolgun tadında yeniden anımsanan

23, 24 Temmuz 2003

Şimdi'nin dörtlüğü

bizler için kuşlar uçarken yaşar
kuş değil kanattır bildiğimiz
hangi gün eksiğiyle tartar geçmişi
onca doğruyla çatılır bir yanıldığımız

KÖŞEDEKİ KAHVE

"Hayatın her duruma hakkı vardır."

RAINER-MARIA RILKE

Babasız evler

akşamın kapısından
içeri giren
öksüzlüğün onarılmaz duygusu
iş dönüşü, somun ekmek
yıllar komşunun penceresine bakar
çok geçip hiç geçmeyerek

hayat hiçbir aldığını koymaz geri
çocukluğun büyümemiş yerlerini
kimse büyütemez bir daha

terk edilemez babasız evler
kapısı çekilip çıkılsa da

bir roman adı gibi
içinde yaşar
çoğalmaz başkaları
okumalarla

babasızlığın ne olduğunu bilmeyenler

günün birinde baba olsalar da

Eylül 2001

Dayı

kaç hikâye var arastasında
su yaralı akar
anlattıkça
kaç hikâye
satır aralarında
akşamüstü sözcüklerine su verir gibi
hercai, çapkınca

anlatsam kimse inanmaz
onun benim dayım olduğuna

bir zamanlar benim bahçesi büyük dayım olduğuna
onun bir bahçesi ve hercai biri
olduğuna
bir hikâye anlattıklarından çok
sakladıklarıyla
yaşar bir dayının anısında

ah dayı! yokluğun dert oldu bana

2001

Pul

sızı veriyor hayata dair
ölünün cüzdanında beklemiş posta pulu
kim bilir hangi mektubun zamanını beklemiş
puldaki güvercin

yolun zamanın ölümün
postası
pulu

2001

Ev, kitap, kapı

Aşısı tutmamış sevinçler
Çok susmuş bir ses bu
Kimse görmesin diye
Gölgeleri bekler
Kol kırılır yen kalır içimde

Kitapta dün kaldığın yer
Kaybolmuş arasına koyduğun
kalp ve kelepçe
Salgın tutan kelimelerden sonra
hiçbir şey
aynı değil içinde

Okudukları hayatını değiştirmeye yetmeyenlere
Kitaplar kötü gelir

Çatılmış sayfalarda
Sancıyan kapılar
Ayrılığın biriktiği odalarda

Nice gelen nice giden geceler

Sezdin ama bilemedin
Hayatın, önündeki engel
Ev dediğin herkes gittikten sonra

Hep bir şey bıraktı gidenler

2001

Gemi ve soba

bütün iyeliklerinden vazgeçmiş
çocukluk ağabeyleri

beklemiş çarşaf kokusu
anısı büyümeyen
gemi hayali

deniz görmeyen pencerelerde

ordan oraya çocukluk
ordan oraya taşra

madeni denizler
naylon denizler
oyuncak denizler

bir de gemi hayali
yıllardır gözlerine demirlemiş

deniz nemi

ordan oraya çocukluk
ordan oraya taşra

bütün iyeliklerden vazgeçmiş
çocukluk ağabeyleri
her şeyin üstü silinmiş
memur babasının ölümünden sonra
İstanbul'da nohut oda bakla sofa
tüten soba tüten soba

Eylül 2001

Balık tutmak

oltaya yem yeme balık balığa denizdik
hayaldi

çocukluğa sığınmıştı
gülümsemeler

neşelenir bazı oyunlar kullanıldıkça
köpüre köpüre
yüzümüzde eskidiler

hem olta hem yem hem deniz yok
yok bir daha

karartılmış aklın bulanık sularında
iş dönüşü
çakımlar, izler, belirsizlikler

2001

Dirilik

emekle derinleşir
isyanın kalitesi
çalışkan öfke
serinlik verir

kendine, geleceğe

gerisi asit
gerisi yok yere

tükendikçe
dünya yetmez olur
içindeki zehire

2003

Suç ve gül

taşrada zaman
suç ve gül
kendini okutmayan
yılan yazı
emniyeti kapalı
göçebe ezber
bu kadar ıslık ve takı
ay çiçeğinin
mutlu sarısı
deseni bahçeye karışan basma entari
kirpikleri kapalı fener
çardaktaki masa
kareli örtüye kareli defter
acı kahve zamanı
konusu neşe olan
ikiz kirazlar ve
kuşluk rakısı
kayıtsız bir çocukluktan hatırlanan
hep aynı dayı
eksilmeyen bahçe
bir yazın belleğinde
hep aynı duran
mutluluk sancısı
bir dahası olmayan
mutluluk sancısı

bahçeye karışan akşam ve zaman
ne çardak ne kiraz ne rakı
artık mutluluk
yalnızca sancı
dindirmiyor bir şiirle hatırlaması
hayatımda açık kalmış kareli defter
ömrümün en uzun yazı

2001-2004

Çiçek aşısı

alışkanlıklarını öğrenmiş aşk
içimin yasalarından
öğrenmiş içimin yollarını
ezberi kuvvetli
kaç ortalı içimin
sızlıyor yıllar bilmeden
bende biriktirdikleriyle
ömrümün terzisiyim
dipdiri bir ergenlik yaşıyor bende
sol omuzum kadar benim olan
çiçek aşısı çocukluğum
çiçek açıyor
her seferinde
bu sefer de öyle
kalemin kapıları onda kilitli
biliyor bunu herkes
şimdi sıra geldi
bir bir şiir
söylemeye

alışkanlıklarını öğrenmiş aşk
yaşımı küçültüyor her seferinde
aşı tutuyor sol omuzumdaki defterin sahibi melek

bir yaştan sonra âşık olamayan insanlara
çok şaşırıyorum içimden
aşı tutuyor gençlik gibi
yaşı olmayanların kalbi

2001

Boy çizgisi

Kurşunu azala azala
boyumun uzununa

işaret ediyor kalem
boyum durdu, duvar sürüyor

boyanın örttüğü
içimi çiziyor

Kasım 2004

Ev

keten gibiydi yaz sokak keten gibiydi
sırtımızı yaslamamız
kayaların geleneği
her taşın bir yükü vardır
elde
ettikçe taşı kendinden
oyulan zamanı
bir ine
değiştir dünyayı
değer inandıkların
vazgeçtiğin
dünyanın gerisine
köpük değil köpük denizi
demirlemiş imgeleme
melek yanığı geçmiş
bazı şeyleri unutmak için
sabrın ipek zamanın salkım ilmeğine
izin vermez sokaklar
kendinden başka zamanların geçmesine

yıllar yılı kulak kesilmiş
bir kapının sesine
bir kapının sesine

Işık sustu.
Melek yanığı.
Keten gibiydi yazın verdikleri
zamanın içinde bir geçit gibi
kendini oydu sokak
ev taş kesildi
aşk
koynundaki ihmal
yaz gibi ömür gibi gençlik gibi
kaç kere yazdıysan yani
o kadar geçti

ev değil evin gözleri
hayata başka türlü bakıyor şimdi

bitti, biliyor, bitti.
yatmadan önce evin ışıklarını söndürmek gibi

Haziran-Temmuz 2003

Hatıra farkı

bazı mevsimleri tenhalaştırır yaşadıklarımız
nesnesine üzgün bir oyuncak
başkasının elinde neşe
eşitsiz bir dünyanın gündelik belleğinde
birbirimizden artırdıklarımız
ilerledikçe hatıralarımızın içinde
birlikte büyümenin ortak tarihi
gerçekleri farklı
öfkelerimiz, sevinçlerimiz, kavgalarımız

tenha ve delice

Mayıs 2003

Söz evi

erken çatıları kenar semtlerin
kışla birlikte islenmiş içim
cayamam sözümden
bırakamam, çıkamam, kaçamam
yalnızca vazgeçerim

vazgeçebilirsem

2003

Çocukluk hakkı

Seslenme çocukluğuma
kanar diye
ses vermez, kırgın
birlikte bağlanmıştık sana
onun bütün yaralarıyla
bilir misin,
gönül derin küser
yarasına yara açana

seslenme, umma
hakkıdır, çocukluk eder
ben büyüsem de
sözüm geçmez ona
ancak aşka düştüğünde
bana geçer
bütün haklarıyla
bilir misin,
gönül derin küser
sebep olana

14 Kasım 2004

Rötar

kömür tozu, genizdeki yanık
yıllar sonra yabancı
bir tren istasyonunda
vururken burnuna kokusu
taptaze bir gurbet
tutması

sarsıla sarsıla
unuttum sandığın ne varsa

sonra tren, sonra cam kenarı
içini sakinleştiren
rayların uğultusu

2003-2004

Uzak akraba

yüzü değil nefreti yaşlanmış sanki
yılların kalın gölgesinde
is bağlamış içini
tutamıyormuş gözleri
yanmış bir yağ sarılığında
akşammış
kapımızı çaldığında
uzak akrabaymış
herkesin unuttuğu
birkaç saat oturup gitmiş
annem-babamla ne konuştularsa
sonra yine yılların uzaklığı girmiş araya

hayatları boyunca yakınlık duydukları
tek andı
ölüm haberini aldıklarında
o uzak akrabaya

12 Kasım 2004

Açık alın

Alın yazısı
değil
bıçak yarası
alnımdaki bıçak yarası
hecelemeye çalışma
sana geçer sızısı
burası gece
burası beyoğlu
tesadüf bu ya
ölüm ya da aşk
sen ya da bir başkası

12 Ekim 2004

Gölge kuyusu

gölgeler çıkar kuyudan
karışırlar üçe beşe
adımları dolaşır
takipte izde

ev dediğin kapan
yuvadır korkulara
saklanır
sokaktan sıkılan, bıkan

nice sonra
sokaklara vuran
yıllarla kayıplar

gölgedeki kuyudan çıkar
evdekilerden saklanan

Kasım 2004

Uçmuş mavi

Kanımın tabiatı, sadakatimin rengi
içinde ejderhamı uyuttuğum denizler
bana unuttur yılların uzunluğunu
gitti
yüzümde unuttu
zamanın
seyreltemediği yağmurunu
başını beklediğim pencere
solmuş ketenler

duvara dayanmış
eşyaya şikâyet edilen hayat
tıka basa ve bomboş
kimsesiz evler

8 Nisan 2000, 23 Kasım 2004

Açık sabaha kadar

sımsıkı tut avucunun içinde
gününe sakladığın şeyi
uzun konuşma
bir kutu sakin şiir gönder Asya'dan
kendiyle solmasın çiçek
iyi dinlenmiş bir mevsim yap
unutuşların minimal kederinden
hatırlamanın zalim şiddetinden
bir çocuk yeter
iki kişilik tutsun elimizden

hemen susma,
iç çekişlerin kaybı kolay sonsuz gökleri
camlara vuran
tarih kadar solgun bir resmin şemsiyesinde
yağmur ertesi ya da pazartesi sıkıntısı
bira erkeni yüzümüz,
içimizin nemli, geri alınmış saatleri
apansız polisin bizden sorduğu kimlik:
dışımızdaki nedenlerin sahibi hayat
her yer açık sabaha kadar
her kalp kapalı, elinde
Beyoğlu'nun bütün elleri

her yere araba var
sıfırlanmış uzaklıklar yakınlıklar
saat başı nereye istersen bir rüya kalkar
sabahsız geceler her şey sabaha kadar
kolay

Istanbul'un uzak semtleri
ayrı bir memleket artık
fark tutmuş mevsimleri
yakın sus ya da uzak konuş
hep kapalı çiçek neye dokunsan
trafiğe kapalı ölüme açık
kayıtsız çelik gerdanlık
bağlanamadan birbirine
kendiyle solan şiirler:
kimsenin sahip çıkmadığı hayat
oku istersen
avarelik üzerine Beyoğlu'nun eliyle yazılanlar
açık sabaha kadar
vitrinlerde yaşıyor sokaklarda ölüyor
kökü içerideki ideoloji
Millî Birliğimiz ve Beraberliğimiz bir yanda
bir yanda
Edirne'den Ardahan'a
her yer gurbet
detone adımlarım, açık alnım, her on yılda bir ihtilaline çıktığım
kimsesizler yurdum,
birbirini tutamadan el ele intihar ediyor
Asya'yı Avrupa'ya bağlayamayan köprülerde
75 yıldır kurtarılamayan memleket

– Kusura bakmayın Memur Bey, kimliğimi tarihte unutmuşum.

Aralık 1998 - Ocak 1999

OT

"Geçici olan bir ânın bile, zengin bir geçmişi vardır."

WISLAWA SZYMBORSKA

"Geçmiş ölmedi. Geçmedi bile."

WILLIAM FAULKNER

OT

birdenbire duraksayan ağaçlar
biz an'da derinleşirken
manzara
felsefenin başlangıcı değilse
hangi ot ürpertir
zamanı kaldığı yerden

27 Eylül 1998

Manzara

uykusuz düşlerinin başını bekler manzara
görüldüğünü bilmeden
kendini yaşar
her şeyden bağımsız manzara var mıdır?
ya da başka türlü söylersek:
gözlerden bağımsız manzara var mıdır?
bütün manzaralar kederden yapılmıştır, diyor
herkesin içinde ikinci bir ses olan sakin yara
çünkü güzelliğin ön şartı kayıtsızlıktır

kendini seyreden bir ayna gibi
manzara görür mü kendini,
yoksa bizlerin gözünde mi seyreder?
görüldüğünü bilmeyen bir rüya gibi
kendinden ve söylediklerinden habersiz
zamanla gözlerimizden geçip gider

belki de, yalnızca ölümlü olmanın bilgisidir manzara
şiirle felsefe arasında
karşılıksız bir aşk gibi durur
kimse bakmazken
ya da bakıştıkça...

23 Aralık 1998

İz denizleri

Bir mucizeden kalmış denizdeki ayak izleri
eşkenar yeminler
ehlileştirilmiş demir bakır kömür kimsesiz
kötülüğe gömülen nice isli anıyı boş ver
madenler büyüttü bizi

kendimizin kuzeyinde

yıllar sonra bir tepeden arınmış gözlerle bakarken

iz bırakmadan kendinden
kendiliğinden çekilen denizler...

kimi geri dönüşler
yeminler gibi yeniler kendini

hep anımsar ama çok az tutarız çocukluğumuzun elinden
kendi izimize bakarken terk ettiğimiz denizlerde

2001

Var olma çekingenliği

alışkanlık yaratan serin bir sükûnet içinde
nehir, diplerinden sökülmüş
bir falın söylenmemiş yerleri
ketum kediler gibi bakar insana bazı çiçekler
yüzme bilmeyen yalanlar çıkamazken kıyıya
mermer kadar güvenli
tül kadar geçirgen
mevsimin vurgusunu taşıyan sabit duruşlar
kendinden kamaşan bir sesle sorar:
neydi o günün alıngan vakti
neydi kırdaki o pazar
herkesin duyup
kimsenin dillendiremediği
taşıl sessizlik otların kimsesizliği her şeye sızan kül rengi neydi
neydi manzaranın nabzında atıp duran o tuhaf belirsizlik
yıllar sonra yazdıran bu şiiri
belki de ortada bir şey yokken
ve hep birlikteyken
ne kadar yalnız olduğumuzu anlamanın
ümitsizliği, hiçliğin önemi, var olma çekingenliği
dünyayı hepimizin gözü önünde yabancı kılan
başka âlemlerin hepimize aynı anda açılan kapısından
üstümüze düşen görülmez ışık
bir açıklama değil bu şiir
yalnızca yeniden anma gereksinimi
bizi bir arada tuttuğunu sandığımız şeylere karşı
yıllar sonra yeniden duyulan güvensizliği

14, 15 Eylül 2001

Mendildeki uçurum

koynunda burulmuş
bir ipek gibi çözülen yemin
gecikmiş parmakların arasında
kadife temas
yangın değil sardunya
yaralı bir yazdan kalma
hatıra kullanışlı zehirli eşya

yamaca kadar sürülmüş
çalışkan bir uçurum
ne kadarını hatırlarsa

bazı anlar ancak bazı manzaralarla

boşluğunda susuzluğa dayanaklı çiçekler
bakımsız mevsimler içinde
bir başına kalsa da
el ele verdiğimiz uçurum

2001, 2002

Nedensiz elma

ilk duadan çıkmış gibi sözlerin
dudaklarımda, yıkanan yeşil
bir elmanın gürültüsüyle kamaşırken
küçücük gözlerimize sığdırdığımız dünya
o kadar nedensizdi ki
farkında değildik sevincimizin

bazı seyrek anlar
aslında iz bırakacak hiçbir şeyin olmadığı
ama bizde bıraktığı duygu
yıllar yılı içimizde parlayıp duran
kırda bir pazar, yeşil bir gülüş
ne zaman günlerim çürüğe çıksa
cennet gibi aklımda!

hayatım olmuş gibi sevinirim

26 Ağustos 2002

Asmalar

asmalara değe değe geçtiğimiz bağları
gençliğimizin

sarhoşluğu
diri ve bulanık

üzümün kanı salkım tadı zaman acısı
asmalara baktıkça sanki orada unuttuğumuz biri
gidersek aynı yerde bulacağımız
salkım kanı tadında
gençliğe dair bütün hatırladıklarımız

hatırla hatıra
yanıltır insanı
kendi hakkında değil
yalnızca, zaman
hakkında da
çünkü
insan başka türlü hatırlar
zamansız yaşadıklarını

en iyisi
biraz daha şarap ve unutmak
bütün olanları
bu kalın hüzünler için daha çok genciz

25 Eylül 2001, 3 Eylül 2002

İkindi

kuş lekeleri
göğün göğsüne bakan
bellekte
eski bir mektubun körfezinde
yosunlu halatlar, ıssız tekneler, kader

gümüş
bıçağın ağzında
gülümser

sahibinin kaderine
oraya kadar geldiyse eğer

aşk, basit ikindi
güneş erken iniyor artık
erken boşalıyor sahil
biliyorsun
kimsesiz mevsimler ağır geçer

göğsünde uzayan bir ikindi
uzar gider

2001

Pelerin

alıntılarla kurulmuş hayatların tül yükü
üç kıta yedi atlas zengin müfredat
kış renkli kara şövalye
birkaç çağ taş, tunç, demir yan yana
çıkagelir kömürleşmiş hafızaya
cehennemin gökyüzünde birkaç yıldız
haritası kayıp gecenin
gömüsü
kayar kendi zamanından
bana saplanan kılıcın Hind çeliğine

kalbimde başkalaşan iklim
başka geçitlerde dirilmiş zaman
ben ve kalbim
her zaman değil
bazen iç içe

gördüğümüz rüyalardan uyanırız
birbirimizin içinde

birden kış renkli kara bir pelerin
omuzlarıma nerden geldiyse

karla yazmasaydım daha önce kaybolmazdım
ben bir pelerinin,
bir pelerin bu şiirin içinde

2001

Senin göğün var

Herkesin göğü yoktur çünkü
Başkalarının göğünü kullanırlar
Erken tükenirler bu yüzden
Birbirlerinin hastalıklarıyla çürür
Bir salgın olan hayatları
Sonra bir kabile gibi
birbirlerine benzeyerek ölürler

Senin göğün var
Nereye gitsen götürdüğün

Bu şiiri açtıran senin göğünde
gördüklerimdir

ölsen yaşadığın bilinecek
çünkü senin göğün var

8 Ekim 2002

Deniz dizeler

Bizle yaşlanır bazı dizeler
Deniz kadar eski ve hâlâ ilk gibi
Belleğimizi sızdırmaz kimseye

Sanki şiir ölmez deniz ölmedikçe

Denizim ben batık aşklarla dolu
Gök, "Ben denize göçüyorum", dedi.

Bense kımıldamadan yerimden
İçimde akan şiirlerin döküldüğü
Onca deniz yazdım uzağa
Bekledim beni örtecek suların yükselmesini

Dünya eskisi gibi olmadı bir daha

Belki ben öldükten sonra

6 Eylül 2001

Noksan

her manzaranın karşısında duyulması gereken
bir karşı boşluğun varlığıdır.
manzara bununla tamamlanır.

Tersi durumlarda
bakan da, bakılan da edilgendir yalnızca,
yarımdır.
var oluşumuz eksik, hüznümüz noksan
hiçbir manzarayla tamamlanmayan

o büyük noksan

sonsuzluğun ayartıcı yokluğunda

yenilenmiş gözler yetmez
manzarayı yeniden anlamlandırmaya
görmediklerimiz kalır
boşluğun tamamlayıcılığında

23 Temmuz 2003

Bütünlük

gün yaşlanınca akşam olur
gün yaşlanınca akşam aşikâr olur

içimiz yer değiştirir bir bütünlük içinde
bir ışığa
gün ya da akşam dediğimizde

gün ya da akşam değerinde

dönmez olur
zaman nemi yaş kilidinde

25-30 Temmuz 2003

Geçerken gece

Karanlıkta kimse
geceye dışarıdan bakamaz
bu yüzden nesnel olamaz gece
hatırladıklarıyla
hatırladıklarımızla
kendi içinde
ulaştığı öznelliğin bütünlüğüne
dışarıdan bakamaz kimse

adı üstünde gece
geçer kendiyle

kendi imgesinin sürekliliğinde
kayıtsızdır geçtiğine bile

9, 18 Mayıs 2003

Zar yırtılması

dalgaların zarı fırtınada yırtılıyor
gece deniz oluyor
üstümüze
geçmişle örtündükçe

bütün mümkünlerin kıyısında,
diyen şairi anıyor
gözlerinin fitilini kısan kandili
rüyamı şaşırıyorum
uykumun içinde
gün günden zorlaşıyor
ölülerin rüzgârıyla
yaşamın içinde kalmak
her gün biri çıkıp geliyor
denizden
ya da geceden
başkalarına yer açıyor
bildiğimiz toprak

bir zaman sonra bildiğimiz hiçbir şey
bildiğimiz gibi kalmıyor / öyle kalmıyor
tanıdık dünyada yabancı / kalıyor yaşamak

2003

Ânın egemenliği

ânın egemenliğini talep ediyor büyük parçalanma
büyük dağılmadan sonra

bazı mirasların gücü
güçsüzleştirir öznesini

hiçbir kitabın sonunda dünya değişmez
ama hikâye devam eder
kaba haritalar nasıl yorarsa
dağılmış yolculukları

kaldığı yerden

damlasında yankıyan yağmur yağıyor üstümüze
nasıl zehirli otlar bitmezse
mermer yataklarının olduğu yerde
öyle

bunca umutsuzluk mümkün kılar her şeyi
bıçak düşüncenin bir halidir
teslim ol bana bende bul yalnız bir adaya
yanında götüreceğin üç şeyi

kimi hikâyeler sustukça kaybeder nefesini
hesaplayamadığı olayların gidişinde
azalır seyrelirken
bir tek an çakımıyla değiştirir her şeyi
bir tek an: boğulmak üzereyken çıktığın ada
her şeyi yeni baştan düşünmeli şimdi

bir ânı ada kılan imkân

bitti sandığın hayatın yeni gözleri

2003

Yetersizlik, belki

uçarken kanadını seyreden kuşlar
kuşları seyreden kanatlanmış gözlerimiz
eski bir baharın çağrışımından belki
yeni bir hayat uman var oluşumuz, yetersizliğimiz

kayaç ya da kül
yıllar sonraki gözlerle baktığımızda
ilk gördüğümüz

2001-2003

Yeni adsız

yosunların belleğindeki sular...
rüzgârın saklandığı kayalar...
doğanın çocukluk kitabı

kendini ölümlü olduğumuzu
hissettiğimiz anlara saklar

içimizdeki keder kadar saklandığımız hayat
ömür, günlük ve azalan başlangıçlar
ah çekmiş kıraç kayalar
adsızlığın ortasında
var oluşun yorgun kitabı
daha ilk satırında ıssızlıklar
yeni ve karşılıksız

2001-2004

Kök, ayar

çağın köklerini tanıyan
ürpermez tüylerinden
akar dünyanın bilgisi
gözlerindeki likit boşluğa

saat ayarlatırlar çağla insana
böyle zamanlarda dünya güven verir

hayatın diri kalanı için
köklere bakmak ve yeniden ayar
yeterlidir

Temmuz 2001

Peri, kanat

görülemeyecek kadar saydam
kanatlarının
özgül ve kırılgan ağırlığı
esin perilerinin

geçtikleri yerde
bizden saklananları
görebilmemiz için

23, 24 Temmuz 2003

Bir an

ayaklarımda nehrin çamurları
izin veriyorum suların süzülüp gitmesine
dünyaya izin veriyorum bir an
benimle yer değiştirmesine
ilk kez görüyormuş gibi her şeyi
kamaştıran
bağışlanmış bir an!
nehir akıp giderken
bir ömürde çok az yaşanılan

15, 16 Haziran 2003

Nisan, tül

yurdumdur nisan ayı
orada durduğum için değil yalnızca
takvimler hep oraya kovaladığı için değil
ağzında bir sap çiçekle
gençliğime değiyor
pencerenin kenarında duran ve
ışığı akşama vuran şiir
tanıdık bir çocukla, tanınmaz
olmuş anılar
hepsi değilse de
kimi suskunluklar bilgeliktendir

çehren açık kalmış bir pencere
ya da okunmuş bir şiirdeki tül
bu dalgınlıkla
artık her yere gidilebilir
aylardan nisan
doğduğumdan beri
içimde akan zalim nehir

2002, 2003

Saf

anlamaya çalışıyordu
içinde çınlayan o sabah
her varlık saf mıdır
ne kadar saftır doğa
içimiz neden bu kadar
katışık
çıkış arayan kör
bir arının burgacında
gün yükseliyordu dağlara

bazen şaşırır insan
dünyanın sadeliğinden
bunca habersiz oluşuna

dünya güne karıştı
herkes uyandığında

2003, 12 Kasım 2004

Toprağa karışmak

ağacına baktığım ormanın
uğultusu olsam
suyunu tarttığım ırmağın
sabahına dalında çınlayıp uyansam
tabiat gibi kavuştuğum
aydınlığın, aşkın

çorağını bildiğim çöl kadar
bereketi kumun
hepsinin adını sayıklarım istersen
kımıldamadan dururken dağ
içi darmadağınıktır
sayma saydıklarımı
şiire çalışır benzetmeler
aşk zaten toprağa karışmaktır

15 Kasım 2004

Döngü

Bulut olmak ister su
sağanak olmayı yağmur
fırtına olmak ister aşk
hayat durdurmak ister
kalplerde izinsiz dolaşanı
tabiattan karşılanıyor hâlâ
şiirin büyük ihtiyaçları
gökyüzünün bütün haklarına karşı
kuşların vazgeçilmezidir kanatları

şimşek, aldanmış imza
kısa anların çakımlarında
aydınlığın karanlık kuralları

17 Kasım 2004

Durgun havada

Dağlara çöken gün
yükü omuzlarında
kalmış bakışlar

durgun havada
kanat çırpan
kuşlar kadar
görünür kılan
var olduğu ânı
sadelik içindeki zamanı

sonrası kuşların kanatları
akşam telaşı

2003

Nehir, yatak

bir nehir akıyor benim yatağımda
denizin değil bu aşkın açıklarında

bir nehir akıyor
yabancı, başka,
açıkta

ben buradayım
o akıyor benim yatağımda
açmazım, çıkmazım:

su içindeyim hâlâ

2003; 6, 7 Kasım 2004

Işık kırılması

döküme gelmez
kımıldamayan dağ
sayılırken iç çeker imgeler
durmadan batan bir ay
kumlarıyla yer değiştiren çöl
sürekli çekilen deniz
en çok şairler bilir
doğa içimizdedir

geceleri değişmez
denizin rengi
değişen gözlerimizdir
bir aşk bittikten sonraki gibi
kırılan ışıkta görülen
başkalığın rengi

ya da içinden geçtiğimiz zamanın
geçilmezliği

karanlıkta hepsi birdir

12 Kasım 2004

Kitap, mevsim

birdenbire geri verir bir kitap
kaybettiğini bile bilmediğin bir yazı

yeniden bir parçası olursun
o kumsalın, o sıcağın, o yazın

saklama gücü
orada, güneşin altında öylece duran

zamandan bağımsız
rüzgâra bıraktığın
açık sayfaların

1 Ocak 2001

Yazdan kalma bir gün

Yazdan kalma bir gün kadar geçici
Hafif, öğretici aşklardan sonra insan
eskisi gibi kandıramaz kendini

hileye borçlanarak

Ne kadar uzatsan da
Gün erken indi

Çabuk hatıra olan
Hâlâ dipdiri

2003

YEDİ ASKI

"Gücün yetmez ölümden kurtarmaya beni"

TARAFE (539-564)

HARAM AYLARI

Haram ayları
geldi
ve dindi
Ilgar ve Soygun
At ve Deve
İşte ikindi gene çölde
Hafızların kör sözlerini
geceye açtığı gözler
hepimizi örten
Çöl ve Çadır
ölümün ömrü uzun ve uzak
cehennem yıldızları
pişmanlığın göğünde

Ey Amr, ikindi bitmeden bana bir şeyler söyle

29 Ağustos 1998

LEBİD'İN GÖZLERİ

yedinci kelime uzunluğunda
Lebid'in Muhammed'i gören gözleri
mühür kendini mürekkeple sayıklar
ve söylendiğinde birçok çoğaltma

başlangıçta böyle bir ad yoktu
yokken her şey askıda

çünkü başlangıçta adlar yoktur
doğada her şey kendi yerini tutar
eşitken sesle sessizlikler
göz ve mühür arasında bütün benzetmeler

Ey Ad Kavminin sahipsiz ölüleri
dünya sizinle sahiplendi

dil dindir kalplerine göre
yeminli şairlerdir
kelimelerin gözleriyle gören nesneleri
dünya onlarla artar eksilir

başlangıçta ad yoktur.
Gözlerimizin önünden geçtikçe Ad Kavmi
dünya onlarla giyinir

geç kaldığı için görmüş Lebid
tarihi kim görmüş ki?

29 Ağustos - 24 Aralık 1998

MAVAL'IN OKUDUĞU

Burada tüm haritaların kıyısında
kumdan kale kumdan zaman kum adam
tek başıma gökyüzünde kervan
yeryüzünde kırandım
Çölde kök tuttum atalarımı
Yesrib'de oturdum dinim varken
Aramice uyudum rüyalarımı
Her şey mümkündü o zaman
Din hep çöle geldi
Tanrılar azala azala bire inerken

Ben neredeysem karşıya saklandım:
hem putlara tapan hem gizli müslüman
başkalarını tenimde anladım
lehçeme aldım dünyanın kalanını
içimdekiler çoğala çoğala bire inerken

Ben gezmedim, şiirlerim bedevî
komşu dillerde geçmiş sözlerdi zaman
Maval'ın okuduğu
boynumda asılı levha
Hacer ve Esved
şiirimden kalan is duruyor hâlâ duvarlarında
ilk tavaftan kalma
gözleri görmeyen mağara, dilsiz sarnıç
örümceğin ipek lisanı
boynum vurulduğunda kumlara aktım

şimdi ortasındayım dünyamın
yeniden uyuyorum unuttuklarımı
uyuyorum uyuyorum
unuttuklarımı

suçla, cezayla yıkandım, yankılandım
kalbim çölde kaldı, mavalım
okuduğun başkası ben anlatılandım
uyuyorum şimdi anlatılanları
uyuyorum uyuyorum
anlatılanları

29 Ağustos - 23 Aralık 1998

GİZLİ PİÇ

giz katında savaşçı şiir
mağaralarda gizlenir örümceğin tığıyla
tunç meydanlara indirilir
hep acımasızdır sonra
ah kimse tığ
kimsenin tunç
kimsesi değildir tığ ve tunç imtihanlarda
tarihte kimse meşru değildir
bazı şairler silahtan döğer kelimeleri
anlatılan, anlatanı da değiştirir
söyle, dilleri ellerinden alınmışların diliyle söyle
ateşten çocuklar, topraktan alevler, havadan küller
yapan taşkın sayıklamaları görmüş
ölüleri sözcüklerle saymış Antere, söyle
kamunun ve tamunun yasalarını
linç kardeşlerini
kandan gömlek giymişlerden daha iyi kim bilir?
tarihin doğrusu diye emrolunur zorbalığın zaferi,
her çağın güneşi başka
okutur kumdaki tozdaki zamandaki yazıyı
gölgesi düşer Hind kılıcının
aynı kelimelerle
aynı kelimelerle
bazıları deniz bazıları çöl geçer
kilitli hafıza nereye gitse memleketi kamu geleceği tarih
kumunu sayıklayan çölün sahibi yoktur oysa,
bu yüzden dört kitap ona inmiştir
aynı kelimelerle
kendi urganına tırmanan
gizli piç açık lanet uzun söz
yedi kere asılan yedi kere indirilir

Ağustos-Aralık 1998

ÖDAĞACI

İşaret ateşlerinin tüller gibi sayıkladığı
ödağacı, korkunun ağacı mı
içimi kaplayan kor ağrının dalları
açılıyor benden doğru onlara
var olmanın unutkan doğruları
suçsuzluk fayda etmiyor ne yapsam masumiyetime
geri çekiliyor akşamına yıldız yazıldığım kirlenmenin kumları
nice kent çöl anısı

nice geçsen fayda etmiyor
sessizliğin taşocaklarında kazandığın özgürlük:
ardında nice tozun ağmış olduğu
esirler uğultusu
nice kitap yaşıyor asılsız sözlerin hayatını

ruhumuzun zemininde yankıyor ayak sesleri atalarımızın
akkor perdenin ardında bizi dinliyor geçmişin kalb eli
açık çemberine talip olduğun bilmece tende eskiyor
sert nehirler teselli etmeyen günler zirvesi kayıp
yolculuk mıhlandığın yerde seyrediyor
kendi ıssızlığını geçtiğin çöller

aynı ağacın dalları bile birbirine korkudan benzemiyor

11 Ocak 1999

ZEHİRLİ GİYSİ

Hafız'lara emanet edilmiş
tesadüflerin akrabalığında
yoluna gömüldüğün kadın
toprağa karışan kelimeleri
kendin için yazdığın
üç künyeli hayatın
siyah sarıkla karşılanmış
intikam alâmeti
alınlarını çizmedikçe
azat edilmemiş gücün, sözün, iştahın

sırtımızda terlememizi bekleyen zehirli giysi
ne arıyoruz bu çöl güneşinde, niye
kimse açıklayamaz ölümlerini
etine karışan başka zamanların zehriyle

dalgalı kumların azaldığı çıplak başlangıç
rüzgârın dokusu
geçmiş zaman sayfalarından estikçe hayat
gövdelenen şiir hayalet giysilerle
ardında kaybolduğumuz tepelerde

yükünü bağladığın göç
çöktü
göğsünü dolayan kılıcın sırımı
kayıp dokuzuncu askıda saklı
başka mevsimlerin yağmuru yıkar
yıkarsa
savaşlarda kırdığın kelimeleri
meydanlarda döktüğün kanı
dağılmış gecenin gerdanlığı
köküne tutunmuş gerginliğiyle içimize işledikçe
tam göğsünde seğiriyor Akad'ın yayı

dağıldı mı kamaşma, çözüldü mü altın sim:

rüzgârın ayak izleri ışığın kırılan göklerinde
yeniden gördürür
üzerinden geçip gidenleri
ayrılığın sabahı ne renk?
ne giyilir veda sabahlarında?
şimdi güneşe tutmak solgun geçmişi
geleceği kazandırmaz kimseye
üç künye usul usul karışırken birbirine
tendeki zehir ağar giydirilmiş giysiye

8 Ocak 1999

RECİM TAŞLARI

haritası uzağa gitmeyen
hırkası sırtımızın
var olmanın
ve korkunun
engelleri aynı
aynı sudaki serap
aynadaki dalgınlık
kanın ve kumun kamaşması
kendi korkusuna vuran çöl
hacmi kadar kullandığın mekân
başka bir dilde gördüğün gelecek rüyaları
kaç askı indirsen de duvarlarından
serap değil sağanak
katılmış tarihin yumrukları
haritanda ve hırkanda lincini sayıklayan
recim taşları...

13, 14 Şubat 1999

KEHRİBAR

"Biz âleme bir yar için ah etmeğe geldik"

YENİŞEHİRLİ AVNİ

Ejderhanın

Ejderhanın üflediği kendi soluğu
Biz onu alev, ateş sanırız

10 Kasım 2004

Madem

Madem âşığım sana
Niye kendime inanayım
Sana inanmak varken

Kim geçebilir kendini
kuşatan varlığın çekim ilkelerinden
Niye geçeyim senden
aşkın gerçekliğiyle
hayatın yanılsaması
doğrulanırken

kendinin kainat olduğunu
yaşatan bu duyguyla
varlığa yeniden borçlanırken

niye inanayım sana ya da kendime
aşk...durup dururken

aşk neyi açıklayabilir ki
insan kendine bile akıl erdiremezken...

18 Mayıs 2003

Akkor

gelenek ve kehanetten yapılmış
kalbe haberci nice yarın
kendi zamanını taşarak
sayfaya gelir
kendi zamanımı taşarak yaşadım
da sayfamda dindim
bakışlarında buğday sapları gibi kılçıklı siperler
teni tüy kadar hafif, ejderha derisi kadar sert
bir armada yüzüm
benzersizliğin belirsizliğiyle
baktım, bendim
anladım böyle yedeklendim
sönmeden sayfadaki akkor
ömrüm sönerse
armada yüzüm sürdürecek
belirsizliğin benzerliğiyle

tül ve tütünde dinlendirilmiş
çelik gövdeli harfleri, sözcükleri
hançeresinde bekleten kan sesi
sayfadaki ten ürperir
içinden geçen sözcüklerden
her zaman biri çıkar içimizden
bunları söyleyen
bakışır gibi kendisiyle
bakar başkalarına armadaki yüzüyle

akkor ve söz sönmeden

Haziran, Temmuz 2003

Kızıl külah

Aşk için kızıl külah giydim
Ten pahasına

bazı insanlar dünyaya
âşık olarak gelir
ben onlardan biriyim
nesnedeki kederim
sedefteki ışıltıya hükmeden
gözlerdeki sürmeyim
kendi zamanımdan taşarak
taşırarak buraya geldim
sayfalarda aldım hayatın dönemeçlerini
size gelene kadar dünyayı dinlendirdim
her dinde sevap işleyen
şiirim
de benim gibidir
siyah giyinir
çıkarken bakılan aynalar gibi
muhafaza eder ve
başka gösterir

başımda kızıl külah
varlığı gizleyen ruhu gezdirir
büyük şehrin ormanında
eksilir çöl, dağ, çağ eksilir
nice hükmeden hükmedilendir

yollarına kanatlarımı bağışladığım dünya
adımı verdim hiçbir sokağa
erittim mührümdeki balı
zamanı kabuğundan soyup ikram ettim
cevheri nesnede değil âlemde bildim
çok aldım dünya halinden çok verdim
benden önce yola çıkmış
kalbimden geçen kervan
her seferi ayrı bir adla sayıklanan
sevgilim!
çöl değil asıl mecnun
dağ değil asıl ferhat
dil değil asıl kelam
adın feryadım oldu
bir dîvana yusuf güzeli şiirler verdim

çıkarıp külahımı
artık gidebilirim

Haziran-Temmuz 2003

Yaban avı

Ben soluduğun hayvanım
Senin içinde yaşar
Ama çok az karşına çıkarım

Yabanı zaptetmekten değil
İçeriyi fethetmekten
Dışarıya hücum etmekten değil
geçer yollarım
Dünyanın bulunması hayvanın seyrelmesinden
Her yerde mevcut alâmet dediğin
Ben görünmezi kollarım

Gözü avına yaban
Kendi dışına çıkamayan
nesneyi ne zaman bildi
ne zaman öğrendi sabrı seyretmeyi

boşlukları tamamlamakla
kullanılan
kimine hayat kimine imtihan

varlığı yontarken
aslına ehil
dünyaya yaban
yeniden başlamalı, baştan, en baştan

2003

Siyahkâr

Meâli değil kendi
siyahkâr
ışık kınında
uyur, görülmez
buradan ta baktığımız yere kadar
bundandır karanlık sandığımız
dibi görülecek kadar duru
ama kapalı gözlere
aydınlığımız

siyahkâr hacim
hacim siyahkâr

17 Kasım 2004

İman

hiçbir ibadetle ödenmiyor
içimdeki iman
kaç divana dursam da
yazamam yazamam yazamam

kendini sayıklayan ekinler
kor ömrüm gün hasadında
hiçbir ibadetle ödenmiyor
dünya anlaşılmadan
karşıma çıkacak bir tek kader
iki kehanet arasında
gün günden
beni tüketerek yol alan

kalamam duramam varamam

boğumlanır bazı heceler
sustukça, konuştukça
hançere!
ateşe atsan da
yanmaz bazı dizeler
pıhtı tutar sesler, ünler
koma : oyundur
en fazla
düğüm atılan zaman
çözülür diye
görüldükleri sanılan yerde
görülmeyi beklerler
şiire imandan geçer
bazı söylenenler

dilimle susamam
içimle konuşamam
iman ya da vesile!

9 Ağustos 2002, 5 Temmuz 2004

Matara, maya

kalbim çölde ufak matara, uzak
tümsekli dizeler
hiçbir vaat beklemiyor
peygamberimi
bulunanlardan başka

kadife duruşlu yanınız, uzak
buradan görülemeyecek kadar
yakınız

kuyunun ya da kuyumun
başında

eski savaşlarda kazanılmış
yeni esinler
kusursuzlaştırılmış
bir zamanlar
çölden geçenler
tümseği diken ışığın
çiğ açısında

hangi zehre yeter
tenin bıraktığı ecza
aynalar inceldi
yüzümün yorgunluğundan
yara değil yama
benden daha çok benzeyen bana
tutmamış ömrün kıvamında
maya olamaz
bir zamanlar yazabildiğiniz şiirler
bu yaştan sonra

2003

Uçuruma düşerken

Işığın olduğu gibi karanlığın da çeşidi vardır
bildikçe aydınlanır
parçalar yerine yerleşirken
alev alır

Gerisi düşerken tutunduklarımızdır yalnızca:
Çırpınmalar, ayak diremeler, anı zamanının şiddetiyle
kaçınılmaz son arasında kurulan uçsuz denklem

Hiçbir şey yaramaz indiğimiz sonu geciktirmeye
Ne anıların direnişindeki taşıl güç
Ne akıl edememenin sonsuz oyunlarında çoğalan
tesadüflerin geometrisindeki tuzak zenginliği

Ne denli aransa da bulunmaz ümitsiz durumlar için
Bir yerlerde olduğu sanılan
Pusudaki birkaç kelime, sinsi yetenek, saklanmış yemin
Sanki o an hatırlansa
Her şey farklı olacaktır geçerek birbirinin içinden

Hiçbir şey gelmez felçli dilin ucuna
aramızdaki uçurumla kol kola

Din gibi aşk da yoktur kelimeler olmadan
Din gibi aşk da kelimelere inanmaktır aslında

2001

Kelime

İnanç dediğin yalnızca bir kelime
Aşk da öyle
Anarşizm de
Ama bazen bir kelime değil mi
dünyayı teslim alan
bütün görkemiyle

bir kelimenin ardında
bir dünyanın gizlendiği
egemenliğe
yalnızca bir kelime denebilir mi
kayıp kıtalar
aşılan dağlar
geçilen denizlerde
her kelime 99 zarf içinde

15 Kasım 2004

İlk yaranın mesafesi

Külle ölçülür
her aşk

her aşk
ilk yarayı derinleştirir
izini yineler, ezberini
bende ürperen yetim bir çocuğun
ağzıyla söylediğim
dilini bilmediğim şarkı
batıl seslerden yaptığım dua
hangi yankının belleğinde
kav gibi
ölüp kaldığım uçurum

ten hatırladıkça
yabanıl uğultusu geçmişin
bir başkasının hayatını andıran
çakım

kordan küle
nereye gidersek gidelim
mesafeleri tanımladıkça
doğu ya da coğrafya

kaç hayat iyileşir
içinde kaybolduğu yolculuk yaralarından
yol aldıkça
kendindeki taşra, tenha

Nisan 2002, Aralık 2003

Sunak

dünya kadar eski
seni görmeye gelenlerin gözleri
eşiğinde taşıl, buzul, kor
hayatını dolduran kimsesizlik
sunağında
ömrünün
ateşi
şiirlerin
ya da kartacanın külleri

sonrası sessizlik

sessizlik

11 Haziran 2004

Bu bensin

yabancı bir ülkede ihtiyarlıyor gibiyim
kendi bedenimin içinde

geride bıraktıklarımla
hiç yapamadıklarım

keskinleşerek değişir hatırladıkça
yeniden ve ödeşe
ödeşe

bir gün kendinizi yabancı hissettiğiniz bir ülkede
aniden fark edersiniz
artık gidecek yeri olmayan
bedende
kaybolmuş bir hayatı

bilirsiniz
en büyük unutkanlıktır şimdiki zaman
ne yeterince tanıdık ne yeterince yabancı
dolaşan bir dil gibi
birinden diğerine dolaşan

28, 29 Kasım 2002

Çarşı yalnızlığı

sağmalı, banmalı
yedi bıçak elden ele
çarşı yalnızlığı bazı kalabalıklarda
kendinden bile ürperen rüzgâr
sinsi gezerken
çarşı aralarında
üç adım ardında gölge
tenindeki dövme kıpırdıyor
döşünde
can çekiştikçe
düşman elinden

Ağustos 2002

Çığ, çığlık

çığ altında kalmış çığlığından mesken kurar
kurtar kurtar kurtar

giderim yaşadığım şehirlere görünmeden
çıplağımda saklayıp büyüttüğüm öksüz çığlığı
teslim etmem kimseye mahşere kadar

çığlığım, hançeremdeki evlat
hayırsız yollar
avuç acısı:
duvar duvar duvar

çığ altında kalmış çığlığımı kurtar
dişlerimin arasında beklettiğim çelik serinliği
sözünü söyleyene dek
çığ ikindisi

bıçağın uykusunda gördüğü
karın kristalinden ölümün tanesine kadar

2001-2004

Güneş, farkındalık

Her ne kadar tanıdık olsa da
güneş kadar yabancı dünyaya

anlaşılır olur
daha fazlasını kaldırmayan
yakınlıklarda

Örneğin, bir yaz günü
fazladan birkaç adımın
neye mal olduğunun farkına varıldığında

29 Aralık 2002

Kupkuru

geçmişe bak gözlerini dinlendir

su değil testi bitti
sesi akıyor kupkuru unutuluşuna

yolda karşısına çıkan biri kadar
yabancı
bir zamanlarki kendi

adres doğru
ama senin aradığın
artık olmayan biri

gözlerini kapa geçmişi dinlendir
zaman yoktur diyenlere aldırma

14 Ocak 2003

Yolcu, durgunluk

şaşkınlığın bulutsuzluğuyla
boşalmış gökyüzü
herkes sıcaklardan sanıyor

bir taşı uykusundan uyandıran el
mesafeyi öğretmek için
durgunluğa

kim bilir hangi yolculuktan düşmüş
sıcak nal
bulunmak ister gibi
gökyüzüne bakıyor

canı sıkılan susuzluğun çiçekleri
mevsimin kamaştırdığı
dikenleriyle oynuyor

onları düşündükçe
şiire yazıyorum
dua yerine geçen kelimeleri
bir yolcu geçiyor
şiirimin içinden
gözlerimin önünden geçercesine
bana nedenini bilmediğim
kederini bırakıyor

yoldan emin, yolculuğuna güven duyuyor
nereye gittiğini bile bilmeden
gidiyor
belki budur bana hüzün veren
uykusundan uyandırılmış bir taşın
yer değiştirmesine hayat denilmesinden

29 Aralık 2002

Su uzağı

su yaralı akar
ayrılanların bakışları altında
uzağa
git gide daha uzağa
gün günden daha uzağa

göz önünde akmayan
çökelir kendindeki uzağa

kuraklık dediğimiz zaman

2001, 23 Mayıs 2003

Atlı

Gecede yol alan bir atlı
Ayın onu izlediğini sanır
Yola macerasını veren budur
Gecenin gümüş bilgisi

kalbe bilgeliğini veren yanılgı
gerisi gece gerisi atlı

Ağustos 2003

Aya

Aya söz vermek
Gümüşün kanını
Sarışınlığın kumunu
Ruhunu
Ruhunu
bağışladığın yolunu

Aya söz vermek
ölsen de
hayatta kalmak demek
ve bilmemek sonunu

2003

Yabanın

kendiyle birlikte
yürüyen yarası
hayvanın
içinden dışarı doğru

gösterilmezin, aman vermezin
yabanın

yolu gururu
değil, kendisi yara almış
içinden dışarı doğru
tenhası parlayanın

yolunu yara tüketmez

dinmeyenin, kanayanın
yabanın

2003, 12 Kasım 2004

Taşların dili

aynı sandığın taşların bile
sözleri birbirini tutmaz
hiçbir manzara birbirinin eşi değildir
ışığın sayıklaması renkler
eridiği tabiattan bize haber bildirir
zaman bu yüzden yaşlanmaz
hakkında konuşulanlar gençliğidir
suda yıkanmış taşlar
konuşur ancak
kehribarın söylediğiyle elmasınki bir midir?

hangi taşa bıçak değse
eksilir
kendiyle kesilir bazı taşlar
tamamına erdiren acı
dildir

dünya kadar yaşlı taş
dilde dipdiri

dile gelendir

su ne ki, tufan tanımış nicesi
kehribarın söylediğiyle elmasınki bir midir?

12 Kasım 2004

Az

öyle azdır ki bazı kalpler
kırk bir aşkın gömleğin giyse
bir heves etmez

güneşi gölgesinden ayırt etmek
zarını soyabilmek
meyvenin, narın
gideni ardından bilmek
görmeye yetmez

azdır,
nesneyi istif etmek yeter dünya haline
pas tanır, küf görür
aldığı nefesi bilmez

dünyalar içinde âleme yabancı
kendine yeter varlığına yetmez

12 Kasım 2004

Dağılır

Dağılır
taneleri narımın
baktıkça güneşe

Ten çoğalır fark ettikçe
ruhunu

öğrenir aşkın gömleği olmaz

fark ettikçe seğirir kanatları
fark ettikçe ateş ve pervane

İlkin, aşkla terk eder teni can
Sonra, ölümden önce

Bu yüzden tanıdıktır ölüm, geldiğinde

bir yanı herkes bir yanı hiç kimse

3 Kasım 2004

İz

Önünde diz çöktüğüm
iz
kök tutuyor içimde
bende ilerliyor
yürüdüğüm yollar
yükseltiyor beni
varmam gereken yere

dururken dizim
ilk çöktüğü yerde
zamanı aşıp
geri geldim
yolu başından söylemeye

kendi içimde

12 Kasım 2004

Ezber, kıymet

Eski deyişlerin aydınlatma kudreti
yepyeni oluyor
ışığı kıt şiirlerde
yasak hayatların ketum bıraktığı
geçitsiz sanılan imgelere göz değdiğinde
ipek ve klabtan mı desem
tılsım ve trajedi mi
ses ve öfke

nüfusuna geçirdiği sessizliğin hakkını veriyor
eski ezber yeni kıymet
dile geldiği yerin bağışıklığı
ile

Kasım 2004

Müjde ağacı

üstüme gel sahip
ateşle oynayabilirsin
bende

gel al benden kendini
yokluğun gibi duruyor bende
bedende

varlığın

varlığın göster
bana
dilimin gramerini ver

doğuda cümle fiilleri
kan çeker
akraba yıldızların kaderinde
yeminle kayıtlı adın
aşk hakkı zedelenmez
aldığı darbelerle

vurulduğu yerin başını bekler

yokluğunu bağışladığım,
varlığım bağışla bana,
tabiatımın müjde ağacı
seyrelt beni
yazısına talip olduğum kaderinle
gel ya da gelme

Kasım 2004

Sağ

yüzlerce yarayla kaldım onca aşk ölüsü içinde
dinmedim, dinlemedim
yeniden bedenlendim
dünyanın verdikleriyle
arttım eksildim
yazılmışın izinde
kalbimden önce
yaralarıma güvendim
zamanı etimle değil, ruhumla bildim
paha biçemem öğrendiklerime
bulut kadar muğlak
kanat kadar sade
kendinden uçmanın ilmine erdim
hem ruhun hem bedenin telaşına
kaç gömlek dağlandı tende
sonuncusunu seninle giydim
gelirsen yolum genişler
gelmezsen hayalini severim
yanmaktan korkmam
ben bu aşka sağ çıktığım yerlerden geldim

2001, Ekim 2004

Kan

becerikli kan
sağ kalmış onca yaradan

benim kanım çiğ, diyor
pişmanlıklarıyla konuşan

pişmemiş yaralar
korkar kendi kanından

kimi kanın kurutur
kimi durmadan kanar aşktan

En iyi âşıktır kandan anlayan
Mehmet koydum adını damarlarımda dolaşan

15 Kasım 2004

Mehmet,

Otur gölgesine
Senin için diktiğim ağacın, aşkın
beni dinle
zaman az
Sözlerden sonra belki kalmayız ikimiz de

kilidinde paslanan dilim
sevdiğini söyleyemiyor
her şiirimde ağız değiştiriyorum
korkuyorum
reddedilmekten korktuğum kadar
beni sevmenden de

yazmak ne ki,
dilvermezim karşında
içim yaban, içim ağrı, içim dağ
nice baksam
dilim az

ne zaman yollarına karşıcı dursam
içimin narı dağılıyor
kor ve tane tane
dağılıyor
benden sonraya yetecek kadar
benden önceye

dağılsa da biliyor
aşk çocukluktan gelir
yeter şimdiye

bir büyü kesesi gibi
çözülen ellerimde
görülüyor
kum ve nar
iç içe
avucumun içinde
kor ve tane tane

uyandığın güne değdim
terli bir gül ürperirken tenimde

aynı anda aynı rüya
iki beden
bir ihtimal
kaldı gözlerimizde

sarışın kum, siyah saten
ve narın renginde

susan dilim, uzun konuşmalar için
hecesine niyet çektim
payıma düşen
tesadüflerden
dalgınlık yapan bir ümit
ya da ümitsizliğin
siyah sükûneti içinde
niyet çektim
savatlı esmerliğinin ışıttığı
kalbim için
kalbine

geleceğini bilsem
içimdeki çölün kumundan gönderirdim sana,
çocukluğumun uykularından
çoktan boğulup giderdim
kendim su olmasam
Dicle'den Fırat'tan
kaç kez kurtulmuş câmmı
denizinin yakınına bırakırdım
göğsümü çaprazlayan kollarım
teslimiyet nişanı
ilk baskında

kalbimin kütüğü
aşkın doğusuna kayıtlı
hâfızı olduğum coğrafya
ruhumu çatan imgeler
iklim ve rüya söyler
dilim şehire gelmez
ne zaman aşka düşsem

kitabına diz çöktüğüm
kaderim değilsen yıldızımsın
ışığını görmeden gidemem

zamanın soluğu sende düzene girer
sen bozabilirsin ancak
bana yaptığın bu kör büyüyü
karanlığın kemikleriyle
konuşan bir şaman gibi
bekliyorum kapanmanı üstüme
suda çözülen bir muskanın sükûnetinde
çoktan erimiş yaram
karışmış etime
çekip gitmek için seni bekliyor gövdem
dua, duman ve kendinin gurbetinde

zamana bırakılmış
vaatsiz günlerin koyuluğunda
nice derin kazsam adını
bir şiirin başına
bilirim
sükûn bulmayacak
yazımdaki sızı,
içimdeki yaban,
içimdeki ağrı,
içimdeki dağ

git kalbimden Mehmet,
beni bana bağışla!

Kasım 2004

Adak

ağzını bıçak açmaz gecede
tepemizde duran ay
bakma biz dediğime
sen yoksun
varsın
benim olduğum yerde
aşk, adak
benim için
hep, her zaman, her yerde
adın hep Mehmet'ti
ben seni tanımazken de
aşk, adak
bir kalbin nakışta tekrarladığı yaprak
gene gene gene

Biliyorum senin hayatında yerim yok
ama sen, kaplıyorsun bütün hayatımı
vazgeçmekle
aşkımı senden koruyorum
kapadım kendimi dünyanın sesine
sadeleştirdim fırtınayı, ateşe söz geçirdim
bir başka ömrüm varsa onu şimdi isterim
zamanım yetsin diye kalbimdekine
biliyorum, rüya başarılmaz görülür
her duruma hakkı vardır aşkın
bazı bıçaklar daha çıplaktır diğerlerinden
sahibinin elinde

elindeyim
sahip elinde

ömrümün eksilmez adağı aşk
bir çocuğun süt buğusu acemiliğinde
gelecek sen istemesen de gelecek
olgunlaşmasını bekleyen bir ağacın
arı yalnızlığı içinde

adak tuttuğum bin kökten
ecza bildiğim yemin, bir meslek gibi
aşka verdiğim sözler
zaman sayıkladıkça
keder yaraladıkça bizi
tütün sarar gibi geceyi sarar
yağmur karanlığında beklemiş, yıkanmış şiirler

bazı kelimeler kalbe daha yakın durur doğuda
bir güz buğusunda
dalgınlığımızı hatırlar
omuzlarımızın sahibi melekler

kurt, ağaç, dağ, su kültleriyle
köklerimiz için kurduğum hülya
duruyor
senin için diktiğim ağacın, aşkın
gölgesinde
adını bilmesen,
adağımı görmesen de
ben geçtim senin ateşinden
dua, şiir ve gene

23 Kasım 2004

7 kere

kalp değil aşk dinlenmek ister
kalesine çekilip de

Mayıs 2003

Ara

kalp değil aşk dinlenmek ister
kalesine çekilip de

kendinden çekilmeden

2003

BİLET

"Sanat bir biçimde çıkagelir"

WHISTLER

Pentimento

farkında mısın,
biraz kekeme bir tınısı var yeni şiirlerimin
tutuk dizeler, küs hece, kısa devre
çalımı yüksek kesik sözcükler

sonra karartmalar, taşınıp duran kıpırdak imgeler
tamamlanmamışlığın saçakları, dar soluk payları
yanlış yerde yapılmış düzeltmeler
durup dururken cilası parlayan bir nehrin
dirsek yapması gibi
ispirtolu kalemin çağrışım müdahalesi

sayfa içinde bir ânı edinene kadar
yapılmış tekrarlar
pentimento
birileri görene kadar
birileri görene kadar

bir ânı bir anı edene kadar

2003

Sürdürmek

Başlangıca dönmek
sızı ve yazı
başlangıca dönmek
sızıyla, yazıyla
yanlış seçmenin korkusu
seğirirken
kesişen yolların ağzında

sonsuz çeşitlemenin aritmetiğinden
kendi temasını beklemek
hayatını yazacağın yazıya

zamana karşı işleyen
var olmanın bilgisinden
rastlantıdan, olanaktan, büyüden
hayata dönüştüren her şeyi
ve ruhu yükselten
yazıdaki sızı
hiçliğin gururuyla
kıyamete aldırmadan
kendi kehanetini süren
sürdüren

Mayıs 2003

Sıradan yalnızlık biçmek

Başkalarına biçtiğimiz felsefe:
Kim bilebilir kimin ne kadar yalnız olduğunu
Yalnızlık her seferinde
Yeniden tarif eder
Bir hayat üzerinden
Görüldükçe
üzerine vuran ışığı değiştikçe
Kim bilir ne kadar yalnızdı
Kavafis İskenderiye'de
Lorca Granada'da ne kadar yalnızdı
Nazım kalabalıklar arasında
Yalnızlık kaç top kumaş açar
kaç mevsimlik çiçek
her yerde her seferinde
Örnekler çoğaltılabilir elbet
Yalnızlık kolay olunan bir şey değil
kolayına tanınan, tanımlanan
bazen istense de olunamayan
Yalnızlık, mutsuzluk gibi zor, çok zor bir şey
çok çalışmalı insan,
gerçekten yalnız olmak için, gerçekten mutsuz olmak için
çok çalışmak gerek
ancak o zaman unutuluyor yalnızlık da mutsuzluk da
ilk yaranın hatırlandığı şiddetle
zamanla bir güce dönüşüyor
var oluşa fırlatıldığımız şu garip,
şu tuhaf ve hâlâ bizim olmayan gezegende

27 Kasım 1998, 15 Haziran 1999,
Temmuz 2003, Ocak 2004

Hatıra şiddetinde

hatıra şiddetindedir
bazı sözcükler
çocukluğu kanatır
biri zakkum dese
gururun yara alır
erguvan dendiğinde
geçmişten kızarır haziran
kaç şaire ilk aşk olur
bir dal salkımdan

hatıra şiddetiyle
değişir sözcükler
zamana kaptırdıklarımızı
onarmaya çalışan

bazı gölgeler bulaşır
yürüdükçe
ötekine
sözcükler
gibi derinleşir
baktıkça birbirine
sonra yaprağını döker
kendi şiddetinde savrulur
iç çekerek bir şairden ötekine
erguvan ve haziran

2001

Süpürge, cadı

sokakları sendeleten mutluluk
bir süpürge uçarken süpürüyor üzerindeki
cadıyı
seni ben seçmedim, diyor
bu yaptığın rüzgârın elbirliği
hangi çatıya düşsen
kısmet sahibi

içinde mutluluk olduğu için
kimse üzülmüyor, düşmüyor
okuduğunun yalnızca bir şiir olduğunu biliyor
sokakları sendeleten mutluluk
göğe yeni bir süpürge sürüyor
çatılar sahip bekliyor

2003

Çatalağzı

ne zaman sırası gelse
anlatıcısı kaybolan bir hikâye
başkalarının hatırladıklarıyla
başkalaşan
yolları hep çatalağzı
sevgilileri hep kavuşamayan
anlatıcısında kalır hep olayların devamı
aşk, geniş zaman aralığı
sabrını sınar
bir çatalağzında bekler sırasını
gözü yollarda kalanlar için
vakti gelir
döner diye bir gün
anlatacakları tükenmiş, yabancı

2003; 6, 7 Kasım 2004

Turasız yazı

kalbimde yazı yok
hep tura
kör parmağın okuduğu kabartma
döndükçe
dilim döndükçe
başlıyor yazılmaya
okunup söküldükçe
dönüyor
dilden dile
eski bir yazın
şiirinden
düşüyor
yazılan bir zamanın içine
döne döne
ve
tura
tura
tura

varana dek başka bir kitabımda duran
bir denizin dibine

2003

Varmadan

Kendimin Truva'sıyım
İçimdeki at.
Sarışın.
Şehrin görünüyor dışarıdan
İçimdeki düğümlere bakıyor parıltısı
uzaklardan vuran kılıcın

Ben daha oraya varmadan.

Sarışınlığım ölüyor
tenimde balkımadan

16 Şubat, 26 Ağustos 2003

İyi deniz

İyi şiir kendi kendine kımıldar
balıkçılar ağ değil denizi çekiyordu
uykusuz bir sabah
erkenine indiğim sahilden
sana deniz getirdim

çok beklemiş ve hiç bekletmeden

Kasım 2004

Yıldız, hikâye

bazı geceler yıldızlar fazla
yaklaşırlar birbirlerine
kendi rüyasına inanmaz gökyüzü
kapanır kendiyle arasındaki mesafe
bir yıldız ışır
bin öykü birikir bende

bir öykü gösteriyorum
anlatmam gerekirken

mesafesi kalmıyor
olayların gidişinde

gören, gösteren, gösterilen

herkesin kendi gökyüzünde
birinden diğerine akan yıldız
tesadüfler dediğimiz
zamanın akısı
yaşarken ya da ölümüne
gören, gösteren, gösterilen
şiirle ya da başka biçimde

bir uzaklık ölçüsü olarak yıldızlar
bir yaşama ölçüsü olan hikâyeler
kaderin geometrisi
hayata, aşka, şiire
bize zaman biçiminde görünen
algımız, imkânsızlığımız
hepsinde

Kasım 2004

SON DURAK

Ölçüler değişti, dünya ufaldı,
Geçiyor saatler, günler uçarak;
Artık bütün yollar geride kaldı
Göz mesafesine girdi son durak.

MUNİS FAİK OZANSOY

Albümde erken resimler

Söz ne kadar küstürebilir ki şairi?
Kim kendi kitabından çekip gidebilir
uzağa

Neden erken sustu Ahmed Arif?
Arkadaş Özger yaşasaydı ne olurdu?
Neden ilk kitaptan sonra ölür bazı şairler?
Neden bazıları hapishanede bırakır şairliğini?
Neden maceradan önce kalp tükenir bazısında?
Neden pek bir değeri yoktur,
Nâzım'ın, Ahmet Haşim için söylediklerinin?
Çoğalırken bizde yan yana
Ne olurdu sanki, rakı şişesindeki balık
açılmasaydı ecelin erken denizlerine?
Hangi Istanbul'da kaldı Yahya Kemal'in hamama gittiği şiirler
Bütün öksüzlerin yerine
Kim hayatta en çok babasını sevdi?
Şiirin esmer dövmesi
Neden celladına gülümsedi bırakıp bizi?
Edip Cansever ve Turgut Uyar
Daha ölümün elini öpmeden
dikmediler mi piramitlerini
Türkiye'nin ortalık çağına?
Oktay Rifat'm uzun, duru uygarlığı
sahibi hayattayken görmedi mi yarınını?
Necatigil'in filesinde Beşiktaş çarşısı
Nasıl da ortak kılıyor memur edilmiş hayatları
dünyanın bütün orta sınıflarına

Melih Cevdet nasıl hem ustam olabiliyor hem akranım
(her kitabında
Maliye Müfettişi olması, alabilir mi,
Cemal Süreya'nın elinden
düşürdüğü y harfini?
Nasıl, Dranas'ın milletvekilliği,
şiirlerinde kullanmadığı bir adaylıksa,
Ne güzel! şiirin açıklanamazlığı gibi
şairlerin birbirine çevrilmez hayatları da
Bütün bunlar iyi, çok iyi
Şiirin hayatı karşılanamıyor hiçbir hayatla.

usta erkenliğine ölüm acemi
öksüz bırakır çırak kalpleri bazı şiirler
bunca yıl öldükten sonra
hâlâ nasıl hayatta kalabiliyorsa kimileri
zaman elde değil
bilirler

Bağışlayın eksik saydıklarımı
Hani bir aile albümüne bakarken,
kimsenin hatırlamadığı kişiler olur bazen,
dalgınlık deyin buna
dalgınlık, eski şiirin rüzgârıyla

Aralık 1998 - Temmuz 2001,
(Kasım 2004)

Bekleme hattı

I.

Neden gücenmiyorum beni sevmeyenlere
Benim de bazı şairleri sevmem
yıllar aldı

biliyorum, insan bazen yıllar sonra tanır
bazı akrabalarını

biliyorum, sevmek için yitmemi bekliyor bazıları
gözlerini kaçırıyorlar şiirlerimden
uzağımda duruyor yakınlıkları
Yollarına çıkmam sanıyorlar, bir gün
Kendileriyle karşılaşmaya gittikleri bir kavşakta
bekliyor yaprağını dökmemiş kelimelerim
elinden tutmak için zamanla birbirine benzeyen yalnızlıkları

Nasıl herkes hayatında bir büyük gün beklerse,
şairler de başkalarının gününe bağlar ömür düğümlerini
boşinan, karaumut, belki, yoksa
şairler gibi şiirler de ölür giderler

II.

ne zaman konur
saklı vaatlerle içini gülümseyen
kitabın adı

kitabın adı kitabın adı kitabın
Bir ada
sebep yapılır bazı büyüler
Anlamı tenhada duran yalınlıkta gizlenirken
Kitaba adını veren şiir
Gün gelir almasını da bilir.

III.

Opak doku, kapalı çıplaklık
gözle görülmez
som sanatın yasaları
birbirine benzemeyen ketum kurallarla işler
her yaşı bir çağ gibi geçer de, ustalık
acemilik kadar tehlikelidir
yeniden kurulmamışsa gününe açı
Kimdir ölene kadar şair?
Kim bilebilir öldükten sonrasını?
İçinde yaşanılan an
Her zaman aynı değildir.
Şair bilmez, şiirin bildiğini
Adını koyduğun hayat şiire gider
Adını koyduğun hayat kitabın adı

Zaman bağışlamaz hayatıyla kitabı
birbirini tutmayanları

Bir ada
sebep büyür bazı ölüler

IV.

anlarsan korkarsın bazı şiirleri
İçini çok saklayanların içinde yaşadıkları
hayatın beni korkuttuğu gibi
anlama daha iyi

hem anlamak söz konusu olduğunda şiir ne ki?

V.

ey şiire küs evlerde oturanlar
taş kapı sırça sevinç kör anahtar
nasıl anlayacaksınız yaşadığınızı
bunca azalmışken içiniz
bir zamanlar yaşama hakkı tanımadığınız şiirler
gün gelir söyler nerede yanıldığınızı
kapınızın altından atılmış zarflar
bulamaz adres değiştirdiğiniz hayatlarınızı

Aralık 1998

Leke, iz, tortu

Kestiği kara saçları bende kaldı Gülten Akın'ın
Kimsenin görmediği bir evim var,
Kimsenin görmediği kuytu bir sandık odamda
İçimin dişil yanı kimsenin görmediği bir bohça
arasında duruyor kestiği kara saçları
Saten, atlas, sadokarla koyun koyuna
Hançer saplı bir dize bekliyor başını:
"Ah kimselerin vakti yok durup ince şeyleri anlamaya"

Roman kadar uzun bir cümle
yazabilen hiç yaşlanmıyor aslında

Başkaları okuduğundan beri
üstü açık yatıyor şiirlerim
Olvido'nun lavanta çiçeği kokan kederleri
koynumda uyuyor geceleri
bazen kalkıp üstünü örtüyorum

günlerin geçmesi bir şey değiştirmiyor
orada olduğunu biliyorum

Ben de büyük rüzgârları sevdim
Söylenmemiş aşkın güzelliğiyle
içime yazdım yağmuru yarım kalmış
ikindileri, mevsim dedim, zaman bekledim
geciken şarkısıyla kalbimin
geçip gittim her seferinde
yabancı pencerelerin
dışarıya seslenen şefkatinden
geçip gittim
Belki aldanmayı, inanmayı, kanmayı
Ben de büyük rüzgârları sevdim

Rüzgârın susması bir şey değiştirmiyor.

Boynunda yeşil fularıyla
sokaklarda mızıka çalan çocuk
Vurulmadan önce
penceremin önünden geçiyor
eski bir anıyı uyandırır gibi
adımlıyor gençliğini unutmuş gecelerimi
başka bir zamanı kavramak için biriktirdiğim saatler
on ikiyi vuruyor rüyamın en güzel yerinde
misafir gittiğim evlerin göğsümde uyuyan sesi:
pirinççç!
bakıyorum gözlerim açılmış, rüyam sürüyor
başucumda Necatigil'in lâmbası, nilüferi, solgun bir gülü
dokununca
sönüyor

Uyanmak rüyayı değiştirmiyor.

Yabandan topladım bütün çocuklarımı
Çocuk ve Allah'ın bütün baskılarını
kaç saat çeker orası Bursa'daki zamanla
Gemlik'e doğru bir dize
gördüm de şaşırdım
her defasında
neden Haydarpaşa Garı'nın basamaklarıdır
gurbet ve yolculuklar
koltuğumun altında Nâzım sarısı
bir defter, cebimde Ahmet ağbinin mendili
–onunla Bay Metin'e azıcık Istanbul götürürüm belki–
Ki, ne zaman okusam gurbet tutar
Şairsen bilirsin bu kimsesizliği
an gelir hiçbir akraban yakın değildir
Salihat-ı Nisvandan Saffet Hanımefendi
ya da Akçaburgazlı Yekta kadar

hakkı ödenmez dizelerle öğrendim vefa nedir,
bir mendil niye kanar

Anıtı mezun etmiyor meçhul öğrenciyi
sayfaları kayıplarla sağlamlaşmış
deneyimler atlası
sahibini ikna etmiyor
insan aldanmak istiyor her defasında, aşkla
yola çıkarıyor kalbin bütün imkânlarını
boyuna kavun taşıyan kamyonları
hayatın vaat etmediğini
kendinden bekliyor

Yusuf'un kuyusunda hem
kurbağalara bakmaktan geliyor
bakıp gelenler aynı kalıp çabuk büyüyor.

Her aşk dünyayı kalbimize tercüme eder
ondan söz açmazken bile
konusu aşktır her şiirin
nice kalabalık içinde
tenha yoldan geçiyor

Kalbin ikiz aynasında
aşk ve şiir, kehanet
gibi birbirine benziyor
birinin elinden tutarken
diğeri kendiliğinden karışıyor
sayfaya, tene
cisme

Sen bizi elbette bilirsin ey eski kamer!
sesinde uyanan başka şiirlerle
yeniden bağla beni ey aldanmanın güzelliği
aşk kadar şehit aşk kadar kâfir olmak istiyor
kader kamaştıran onca mağlubiyetle
can pahası kazandığım zafer:
tutuşmak, yanmak mümkün
her seferinde aynı nâr içinde

her seferinde
sen yanıyorsun, ateş bilmiyor.

Şiirimin içinden geçen bir okurun
bazen göz göze geldiği oluyor benimle
sayfa ile zamanın buluştuğu o büyülü an
ürpertiyor ikimizi de

bu bana olağanüstü geliyor

koyu leke, birkaç iz, biraz tortu, bunca yıl
yollar, maceralar, sayfalar
ölçü vermiyor

bir hayat yetmedi bana
biliyordum birkaç kişiyim
bunu başkaları da görsün istedim
içimin aynalarını açtım yabancılara
daha ilk soruda kıyamete uzanan
rüzgârla, suyla oynadım, ateşle kaç defa
kaç kitap yazdığımın ne önemi var
biliyorum ne kalır en fazla
ben çok kişi olsam da
ayların en zaliminde doğan
buğday tanesi, su damlası kadar unutkan
ve çabuk hatırlanan
insanlar!
bir gün ben de yaşamıştım aranızda
hepsi bu kadar
lekem yoksa, izim kalmamışsa,
bir tortu bile değilsem hafızanızda
yine de güzeldi her şey
şiirime değdi dünya
elli yıl, eteğimdeki taşlar

1998 - 2004

1979 - 2004

İçindekiler

ESKİ ZAMAN AKTARLARI 7

Eski Zaman Aktarları I 9
Eski Zaman Aktarları II 10
Eski Zaman Aktarları III 11

BOĞAZLI KAZAK 13

O kadar 15
Son kullanma tarihi 16
Bundan böyle 17
Gerilerde 18
Büyük zamanlar 19
İçimizden eksildi 20
Gecikme 21
Bu sen misin sahiden? 22
Mağlubiyetlerin mevsimi 23
Dünden kalma 24

SOĞUK DENİZ 25

Saatler 27
Sende kalanın 28
Bir tereddüdün şiiri 29
Pişmanlığın geometrisi 30
Siyahın gölgesi 31
Toz 32
Saklamanın yolları 34
Sabrın politikası 35
Göz, mil 36
Kabartma 37
Kabul 38
Ukde 39
Derin 40

Paha 42
Rüyaların fizik kuralı 43
Mürver ormanları 44
Bizdeki pi sayısı 46
Deniz, kara 48
Bazı insanların 49
Yağmur, yalnızlık, şehir 50
Çe 52
Leke 54
Leke, tekrar 55

KÖMÜR 57

Alamut 59
Akasya 60
Çocukluğun 61
Nehir 62
Kanama 63
Yüz 64
Trenler 65
Eski sevgili 66
Sesinden 67
Taşra 68
Bir ölçü 69
Buzul 70
Karanlığın 71
Helal et 72
Senin 73
Dördüncü dize 74
Tekrar dörtlüğü 75
Meyve 76
Şimdi'nin dörtlüğü 77

KÖŞEDEKİ KAHVE 79

Babasız evler 81
Dayı 82
Pul 83
Ev, kitap, kapı 84
Gemi ve soba 85
Balık tutmak 86
Dirilik 87

Suç ve gül 88
Çiçek aşısı 90
Boy çizgisi 91
Ev 92
Hatıra farkı 94
Söz evi 95
Çocukluk hakkı 96
Rötar 97
Uzak akraba 98
Açık alın 99
Gölge kuyusu 100
Uçmuş mavi 101
Açık sabaha kadar 102

OT 105

Ot 107
Manzara 108
İz denizleri 109
Var olma çekingenliği 110
Mendildeki uçurum 111
Nedensiz elma 112
Asmalar 113
İkindi 114
Pelerin 115
Senin göğün var 116
Deniz dizeler 117
Noksan 118
Bütünlük 119
Geçerken gece 120
Zar yırtılması 121
Ânın egemenliği 122
Yetersizlik, belki 124
Yedi adsız 125
Kök, ayar 126
Peri, kanat 127
Bir an 128
Nisan, tül 129
Saf 130
Toprağa karışmak 131
Döngü 132
Durgun havada 133

Nehir, yatak 134
Işık kırılması 135
Kitap, mevsim 136
Yazdan kalma bir gün 137

YEDİ ASKI 139

HARAM AYLARI 141
LEBİD'İN GÖZLERİ 142
MAVAL'IN OKUDUĞU 143
GİZLİ PİÇ 145
ÖDAĞACI 146
ZEHİRLİ GİYSİ 147
RECİM TAŞLARI 149

KEHRİBAR 151

Ejderhanın 153
Madem 154
Akkor 155
Kızıl külah 157
Yaban avı 159
Siyahkâr 161
İman 162
Matara, maya 164
Uçuruma düşerken 166
Kelime 167
İlk yaranın mesafesi 168
Sunak 169
Bu bensin 170
Çarşı yalnızlığı 171
Çığ, çığlık 172
Güneş, farkındalık 174
Kupkuru 175
Yolcu, durgunluk 176
Su uzağı 178
Atlı 179
Aya 180
Yabanın 181
Taşların dili 182
Az 183

Dağılır 184
İz 185
Ezber, kıymet 186
Müjde ağacı 187
Sağ 188
Kan 189
Mehmet, 190
Adak 199
7 kere 204
Ara 205

BİLET 207

Pentimento 209
Sürdürmek 210
Sıradan yalnızlık biçmek 211
Hatıra şiddetinde 212
Süpürge, cadı 213
Çatalağzı 214
Turasız yazı 215
Varmadan 216
İyi deniz 217
Yıldız, hikâye 218

SON DURAK 221

Albümde erken resimler 223
Bekleme hattı 226
Leke, iz, tortu 231

"Eski Zaman Aktarları I", Temmuz 1980 tarihli *Somut* dergisinin 19. sayısında; "Eski Zaman Aktarları II", Aralık 1981 tarihli *Varlık* dergisinin 891. sayısında; "Eski Zaman Aktarları III", Ocak 1983 tarihli *Gösteri* dergisinin 26. sayısında yayımlanmıştır.

Ayrıca Aralık 1999'da ilk ve tek baskı olarak yayımlanan, geçmiş ve gelecek kitaplardan özel bir derleme niteliği taşıyan *Doğduğum Yüzyıla Veda* adlı kitabın "Kendimin Ansiklopedisi" başlıklı bölümünde "Eski Zaman Aktarları I"; "Kadın Işığı" başlıklı bölümünde ise "Eski Zaman Aktarları III" yer almıştır.

Bu iki şiir ayrıca *Öküz* dergisinin Haziran 1999 tarihli 61. sayısındaki özel bölümde yayımlanmıştır.

BOĞAZLI KAZAK bölümünde yer alan "O kadar", "Bundan böyle", "İçimizden eksildi" başlıklı şiirler, *Doğduğum Yüzyıla Veda* adlı kitabın "Boğazlı Kazak" başlıklı bölümünde yer almıştır. Diğerleri ilk kez bu kitapta okur karşısına çıkmaktadır.

SOĞUK DENİZ bölümünde yer alan "Saatler" adlı şiir, *Doğduğum Yüzyıla Veda* adlı kitabın "Kadın Işığı" başlıklı bölümünde yer almıştır. Diğerleri ilk kez bu kitapta okur karşısına çıkmaktadır.

KÖMÜR bölümünde yer alan "Açık sabaha kadar" adlı şiir, *Öküz* dergisinin Nisan 1999 tarihli 59. sayısında yayımlanmış, daha sonra *Doğduğum Yüzyıla Veda* adlı kitabın "9" başlıklı bölümünde yer almıştır. Diğerleri ilk kez bu kitapta okur karşısına çıkmaktadır.

KÖŞEDEKİ KAHVE bölümünde yer alan tüm şiirler ilk kez okur karşısına çıkmaktadır.

OT bölümünde yer alan "Ot" ve "Manzara" adlı şiirler, *Doğduğum Yüzyıla Veda* adlı kitabın "Bulunmuş Zamanlar" başlıklı bölümünde; "Nedensiz elma", "Asmalar", "Kitap, mevsim", *Şiir Atı*'nın 2004 tarihli "Yaz Kitabı" sayısında yer almıştır. Diğerleri ilk kez bu kitapta okur karşısına çıkmaktadır.

YEDİ ASKI bölümünde yer alan şiirlerin tamamı daha önce yayımlanan *Doğduğum Yüzyıla Veda* adlı kitabın "Çöl ve İkon" başlıklı bölümünde yer almıştır.

KEHRİBAR bölümünde yer alan "Atlı" adlı şiir, *Şiir Atı*'nın 2004 tarihli "Yaz Kitabı" sayısında yer almıştır. Diğerleri ilk kez bu kitapta okur karşısına çıkmaktadır.

BİLET bölümünde yer alan tüm şiirler ilk kez kez bu kitapta okur karşısına çıkmaktadır.

SON DURAK bölümünde yer alan "Bekleme Hattı", *Yeni Biçem* dergisinin Nisan 1999 tarihli 72. sayısında yayımlanmıştır. Diğerleri ilk kez bu kitapta okur karşısına çıkmaktadır.

M01 866 820 0

Metis Edebiyat | Şiir
ISBN 975-342-500-7
9 789753 425001
www.metiskitap.com
Metis Yayınları

10.000.000 TL
10.00 YTL